

Quyển. XI - Quyển. XII

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn Chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lô Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dâng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dâng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dâng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học

sĩ trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dăng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thương sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thần hiến chánh nghiệp mình dăng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tìm bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dăng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ

của nước đê đấ nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đấ được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chi đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái đê đồng xin, tha tình đê dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Bảng Hàng Phát Huệ

Hàng phát huệ hiểu xa khiêm ái,
Cùng hiểu sâu chi ái hòa mình,
Để trong trình sáng thần minh,
Làm cho thiên lý trong mình mở mang.

Sự hiểu biết cao sang kéo đến,
Đó là cơ tim học thiên tình,
Nhứt lòng thề nguyện sơn minh,
Để cho huệ phát lai sinh đường Trời.

Hiểu xa tới chân Trời gốc đạo,
Các cõi Trời chi giáo dạy ta,
Vượt ra bảy dải Ngân Hà,
Học trong trí tuệ đạo gia mới thành.

Nước biếc hiện non thanh cầm tú,
Đôi lớp người đi tới Thánh Tiên,
Bao nhiêu sự học chơn truyền,

Giúp người phát huệ tham thiên ngộ ra.

Một sự học cao xa minh triết,
Dâng lòng ra để thiết chơn tu,
Vượt qua bảy dải mây mù,
Đạo người phát huệ trùng tu Đạo Trời.

Mắt nhìn đạo không lời diễn tả,
Sự nhiệm màu cao cả vô biên,
Dạy cho thân huệ về Tiên,
Hoa tim khai trở ý thiên ngộ ra.

Tới đó biết hiểu ta trông thấy,
Sự biết kia chỉ dạy nhiệm màu,
Biết rồi thay đổi cái tôi,
Mới và chung đỉnh Phật Trời lập ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tôn trọng lực Ngân Hà chi tướng,
Học để mình phương thượng vô vi,

Thấy rồi sự biết phải chi,
Tu Di khai mở đường đi Đại Thừa.

Quên cảnh thật giấc mơ huyền diệu,
Học trong mơ thay đổi tục phàm,
Trí thanh là đạo ta làm,
Siêu tim vào cõi Thiên Đàng tự nhiên.

Yêu chơn lý thì không tham báo,
Cảnh thi lòng thi đạo là đây,
Lòng tham của bấu trên này,
Phật Tiên đuổi xuống dứt ngày làm Tiên.

Muốn đắc đạo lòng riêng phải sạch,
Muốn thành Tiên thì dứt dục phàm,
Dâng công đức để ta làm,
Đó là đạo của Niết Bàn khai sinh.

Đạo đắc huệ không dâng công đức,
Lấy gì ra chứng đạo không lòng,
Chữ tu công đức không dâng,
Đạo trên không chứng ở trong Thiên Hà.

Xưa Thần Tiên quốc gia chi tướng,
Thành tài hoa hương thượng tu hành,
Nhất lòng nhất đức vô tranh,
Mới dâng đức đó tam thanh cùng Trời.

Tu là xả các ngôi danh trị,
Nhẹ được lòng chơn lý giai sanh,
Của tiền bố thí đã thành,
Chùa chiền dâng đức quờn sanh mới tài.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nhẹ lòng trần phi lai phát huệ,
Đổi tâm nhìn tỉnh thể trong mơ,
Còn ôm danh dục đạo khờ,
Uổng công tu luyện thiên cơ không thành.

Đổi cái đạo hậu sanh Tiên Thánh,
Dâng đức nhân bát thủy mới thành,
Của đời dâng lại quần sanh,
Của ta là huệ đạo lành mang theo.

Vô tranh để không nghèo trí tuệ,
Lòng ngộ rồi tế thể vô tranh,
Nhu hương xạ xuống khí lành,
Chữ không mộng thể mới thành Thánh Tiên.

Ai học đạo chơn truyền của Phật,
Phải tỏ thông đạo đặc Đạo Trời,
Huệ khai tim lại bớt lời,
Dưỡng như giác ngộ giữa đời vô tư.

Nhẹ lòng đục đường Trời khai mở,
Hiểu biết sâu ẩn ngữ để cao,
Để tâm phát huệ đi vào,
Tự do không đục nối vào Hư Vô.

Thờ Trời Phật như thờ Cha Mẹ,
Của hồn linh vạn thể một nhà,
Linh hồn con của một Cha,
Đến khi phát huệ nhận ra Đạo Trời.

Hàng càng phát giảm lời không nói,
Để tâm không vướng bận tình đời,

Xuất thân vào chỗ cao ngôi,
Học trong lý đạo không lời bàn ra.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Rồi không ý đi qua đại định,
Chí nguyện cao không phỉnh gạt đời,
Vì không gạt mới không lời,
Làm cho trí đạo phục hồi huệ căn.

Được không trí tiềm năng nó mở,
Như hoa tim lại trở vườn hồng,
Đem hoa trồng lại không lòng,
Nhờ không vườn trồng tim trồng hoa tim.

Trí cách vật ngôi im nhận thấy,
Tim hoa sanh nhìn đáy không tim,
Tự nhiên khai mở diệu huyền,
Làm cho lòng diệu cửa thiên dựa kê.

Mặc thấy sự ngôi lê đôi mách,

Chữ tu tim phải sạch bụi trần,
Ở trong danh giả tài nhân,
Làm tròn chữ đạo tu thân cho đầy.

Được đắc đạo dựng xây đạo nước,
Được thành nhân tha được tình thù,
Đó là đại đức trùng tu,
Công thành không bị tiền xu buộc ràng.

Khi phát huệ làm quan nên nhớ,
Đạo trung quân xã tắc báo đền,
Chữ trung thần tử làm nên,
Tiên Thiên trở lại bước lên nhà Trời.

Nước được trị thần dân giàu mạnh,
Là muôn thần cứu cánh quốc gia,
Chữ trung trả đạo cho nhà,
Làm quan đắc đạo gọi là chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Người phát huệ tu thân cho nước,
Sự đạo cao mực thước an dân,
Để thành lương tướng tài thần,
Cho Vua minh trị cho dân mạnh giàu.

Hàng phát huệ công cao khiêm tướng,
Hoa tim sanh huệ phát kính nhường,
Tài cao phát huệ am tường,
Con đường giúp nước là đường tề gia.

Khi phát huệ thấy ta là tướng,
Quốc gia cần ta nhượng đầu sư,
Xả thân cách sống đại từ,
Làm thần hay đạo làm sư để bình.

Đạo nước được đạo mình mới trọng,
Nước cầu hiền ta đóng góp vô,
Xả thân cho nước thành cơ,
Cơ mình mới đắc bàn cờ chi Tiên.

Khi phát huệ tuyên huyền hậu Thánh.
Đem tài hoa cứu cánh nước nhà,
Như con bảo vệ tình Cha,

Như anh chỉ dạy nhân hòa cho em.

Nước được tướng làm nên danh sử,
Nhà được tài thao dạy tài hoa,
Đó là trí tuệ đấng khoa,
Nhà Nam thành một rừng nho đạo thành.

Đạo phát huệ không tranh tài lợi,
Mà chi tài lợi ái quốc gia,
Lợi dân lợi nước lợi nhà,
Sau cùng mới nhận lợi tha đạo thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phật giáng thế tam sanh thế kỷ,
Là thiên cơ đại hỷ chi cơ,
Phật ra sắp lại bàn cờ,
Thần Tiên Phật dạy thiên cơ đạt thành.

Hàng phát huệ nhìn đây biết đó,
Như kinh thư có chỗ cạn sâu,

Như ngư hóa kiếp thành trâu,
Tìm rỗng sanh cái dưng cầu thành cơ.

Đạo công đức không dưng không đắc,
Trí tuệ sanh chơn thật đạo thành,
Chữ nhân không ỷ tài thần,
Chữ tu không ỷ chân nhân mới về.

Chữ không là không mê tài khí,
Thì huệ sanh trực chỉ đạo lành,
Chỉ theo lợi ái quần sanh,
Tùy thời biến dịch mới thành đạo ta.

Chữ không là không ma my thể,
Theo tà tinh phù chế tượng hình,
Mê thần theo sắc âm thanh,
Không tôn quốc pháp lộng hình vô tu.

Đạo của nước không thờ thờ giặc,
Trời không thờ thờ tặc thờ tà,
Tu không vì nước vì nhà,
Đó là tu đạo Ta Bà vô duyên.

Cha sanh con mà con không hiếu,
Nước sanh thần thần lại bất trung,
Bảo rằng theo đạo Hư Không,
Làm người chưa đúng làm Tiên sao thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Hàng phát huệ tức tim phát đạo,
Việc ta làm cầu báo sanh linh,
Làm cho đất nước chi tình,
Trả ân cho nước đạo mình mới xong.

Muốn nhận Tổ nhìn Tông để đắc,
Đắc đạo rồi chân thật quốc gia,
Đạo tu ái quốc giàu nhà,
Làm con trả hiếu đạo nhà trả trình.

Ta vay mượn thân mình nước Việt,
Cái thân sanh lớn mạnh thành tài,
Nay ta trả cái đã vay,
Làm tròn bốn phận anh tài quốc gia.

Hàng phát huệ vì ta mà đạo,
Được đạo thành báo quốc trả nhân,
Làm tròn cái đạo tu thân,
Thân ta thành đạo làm Thần nước Nam.

Thần trả nghĩa không tham tình khó,
Thánh trái lòng vì báo chữ trung,
Nghiêng mình vì ái thành lòng,
Trả ân Tiên Tổ Lạc Hồng sanh ta.

Nước được huệ gọi là nước Phật,
Thần đạo tròn thành đất Tiên bang,
Huệ là khai trở kỳ quan,
Làm cho đạo nước khai hoàn âu ca.

Người phát huệ tìm ra chơn lý,
Hội Quần Tiên giao chỉ nước nhà,
Làm cho chánh ái quốc gia,
Làm cho phát huệ vì nhà mà dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Bậc đại trí hiển nhân thành quả,
Bậc đại tu hiển huệ cho nhà,
Thiền sư chí ái quốc gia,
Huệ kia phát đạt đạo nhà cao sang.

Tu trí tuệ đắc rồi không sắc,
Chỗ không màu mới thật tu chơn,
Tại gia vẫn đắc chơn nhơn,
Nơi không màu sắc đạo chơn mới thành.

Nước được đạo cùng nhau tu huệ,
Sự trùng tu xuất thế Đại Thừa,
Mới hay trong cõi huyền cơ,
Tu không màu sắc thiên thơ mới thành.

Tại gia có pháp lành tu dưỡng,
Đắc đạo chơn không thiếu chúng sanh,
Tại gia là chỗ trí lành,
Nhờ không sắc tướng mà thành Phật Gia.

Phật nay vốn tại gia tu tỉnh,

Không mượn cơm mượn áo của chùa,
Phi lai đạt Đạo Đại Thừa,
Trong tâm tu đắc thiên cơ rõ ràng.

Tụng bễ mỗ tâm quang không ngộ,
Đọc sạch kinh trí tuệ không sanh,
Còn vay cơm áo dân lành,
Nghiệp đầy lại nợ sao thành đạo chi.

Chùa tuy đẹp mình đi nó buộc,
Lội qua sông còn cột sợi dây,
Muốn đường giải thoát hằng ngày,
Ai là người tháo sợi dây tưởng tình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ta không mở thần minh không thoát,
Như bức tranh tô vẽ mỹ miều,
Nhìn vào thần tượng để yêu,
Ai ngờ bị cõi mỹ miều hại ta.

Bức tranh vẽ khi ma khi Phật,
Tượng tượng ra ta chánh người tà,
Ở trong sắc tướng là ta,
Làm sao giải thoát nửa ma trên mình.

Còn chờ Phật chày kinh đập mãi,
Đời này không làm sãi đời sau,
Bức tranh lục đục tô màu,
Tự phong chức sắc độ giàu xưng tôn.

Tu là vốn thành chơn không sắc,
Như cái nhà mở nóc nhìn xa,
Thấy trong vạn thế Thiên Hà,
Tham thiên tham ngộ cái ta không người.

Không không vốn không lời để buộc,
Nhờ tim không đi tuốt về Trời,
Nhẹ nhàng thân pháp vui chơi,
Chơn tu như kẻ chán đời không tranh.

Vì ngộ lớn không sanh chiếm giữ,
Đạo Đại Thừa thần dự Đại Thừa.
Biết cơ mà chẳng tranh cơ,

Học trong xuất thế kỳ thờ nhiệm màu.

Được huệ rồi ngòi thâm kiến tánh,
Sự đạo tim cứu cánh cho mình,
Thấy xa là thấy thông linh,
Nhìn sâu để biết vô hình rộng sâu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Giờ không đủ Trời trao ta học,
Có giờ đâu mà đập chày kinh,
Ngộ không vào cửa vô thình,
Huyền huyền diệu diệu vô hình bày ra.

Vào tim mở Thiên Hà Minh Cảnh,
Việc Trời người tà chánh hiển ra,
Học trong định quán Thiên Hà,
Đó là trí tuệ Trời Cha cho mình.

Sự học của trái tim phát huệ,
Là học trong xuất thế mà thành,

Công phu thiên định hóa sanh,
Sanh ta vào cõi thiện lành dễ thương.

Vì trí tuệ ta nhường không trí,
Vì căn cơ nhường đạo không lời,
Đề ta đi học Đạo Trời,
Học cho trình sáng thành người chân nhân.

Niết Bàn tâm là thân sanh huệ,
Một Kim Thân đại thể chi thần,
Khôi tình kẻ sĩ tu chân,
Không màu không sắc thiên thần hiển ra.

Không màu sắc mới là tâm huệ,
Cảnh vô hình đại thể mở ra,
Gặp nhau các cõi bạn già,
Cùng nhau chơn giải tài hoa vô hình.

Sự học đạo quờn trình mà sáng,
Tài phi tài cao sáng huệ tâm,
Đi vào thế giới siêu âm,
Hiểu ra chơn huệ cao thâm đại hùng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Huệ sinh đạo tình chung đạt thủy,
Cửa huệ khai chơn lý khai theo,
Con thuyền Bát Nhã tay chèo,
Biển Trời qua lại Phật theo chỉ đường.

Qua vạn cảnh Tây Phương hiệp hội,
Nối vạn tình vào tới Ngọc Kinh,
Lôi Âm Tụ đó đặng trình,
Biển Trời nước Phật tồn sinh dạy Thần.

Trời mở cửa chân nhân cho nước,
Đạo vô hình ban huệ chơn tu,
Vào trong thế giới huyền cơ,
Học trong thông huệ vào bờ Như Lai.

Hàng phát huệ phi tài để đạo,
Hàng chơn tu khai tới đạo thiên,
Huệ khai định lại lòng riêng,
Không lòng thế tục thành Tiên dễ dàng.

Buông cái có cho an thần huệ,
Tha tình thù cho sạch tiềm năng,
Dứt cho sạch ảo mộng trần,
Tan mây Trăng hiển nhãn thần hiển theo.

Phá mây là dứt nghèo tâm lý,
Đề tâm linh trực chỉ thiên tâm,
Ngộ không Huyền Tâm không làm,
Cái tu chánh pháp cái tâm chánh tình.

Mây phá được huệ mình thần hội,
Sự sáng sanh dạy sự sáng thần,
N như rỗng bay luyện hóa thân,
N như Trời trình sáng giúp Trăng tròn đầy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ta sáng đủ các ngôi trình sáng,
Dạy huệ ta thừa hạc du Tiên,
Mở ra các cảnh tâm điền,

Những hàng phát huệ du Tiên dễ dàng.

Ta trình sáng Trời ban trình sáng,
Tài vô biên khiêm bả̃ng thành hiền,
Đề lòng học Đạo Đại Thiên,
Không ta mới giác đạo thiên Như Lai.

Phật Tổ dạy huệ khai tâm định,
Sự học kia quán đ̃nh đề hồ,
Học thông tham ngộ thiên cơ,
Mỗi giờ thiên đ̃nh một giờ học Tiên.

Nhập thất đề chơn truyền đ̃nh huệ,
Xa lòng trần cho huệ thông linh,
Trên đà khai mở Huyền Kinh,
Dưới an đ̃nh trí tâm mình hiền ra.

Rồi sửa tánh thật thà thật trí,
Sự thật thà tức thị Thánh Tiên,
Thật thà tu chính nhân duyên,
Tim ngay nhờ thật, Phật yên nhờ thà.

Thật thà được sanh tâm ngay đức,

Sự đức ngay linh cảm Hư Vô,
Làm như ta thật và khờ,
Thần Tiên mới rước vào bờ chơn nơn.

Tu thiên định trí khôn xả bỏ,
Bỏ trí khôn tức rửa ba lòng,
Thật thà để trí ta không,
Con người không trí huệ trong sanh liền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Xả trí trần hóa thân ta huệ,
Như con người sạch để đón Tiên,
Tu Di từ đó mở liền,
Đổi mình mới đắc Tiên Thiên của Trời.

Tu là đổi tâm đời qua đạo,
Thật thà tâm đổi ảo giả mình,
Thật thà mới mở Tâm Kinh,
Khéo khôn là chỗ chôn mình trần gian.

Tu không thật ngàn năm không huệ,
Tại người tu không biết đổi mình,
Đổi mình ký ức mới sinh,
Huệ trong sự đổi tim sinh thật thà.

Tim không đổi sự ma my giáo,
Lấy ngàn mây che đạo nội tâm,
Rồi theo tôn giáo đi tầm,
Xa tâm giáo lớn càng lắm biển sâu.

Khi gặp bão muôn tàu tranh đấu,
Càng đấu tranh thuyền lật bè chìm,
Những hàng còn sống đau tim,
Tội cho một đám chết chìm vô minh.

Cầu chơn giải phải tim sanh huệ,
Huệ không sanh là đạo không thành,
Sự tu không huệ đấu tranh,
Làm cho chiến loạn giựt giành Thánh Tiên.

Huệ không sanh tu điên loạn thế,
Chống đầu này rồi chế đầu kia,
Làm cho dứt sạch hương thề,

Người tin lạc quê người xin lạc cầu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đất ít cỏ bò trâu mới đụng,
Thiếu Pháp Môn tu tụng tranh môn,
Đời nay không đập thì dòn,
Nên Trời mở cửa chín môn cho người.

Sự thật tu không tu chơi nữa,
Phật giáng sanh tu chỗ không chùa,
Tại gia tu đúng thiên cơ,
Lập nhà thành một căn chùa tu tâm.

Trời mở đạo tại gia kỳ cuối,
Buổi chợ chiều trước thế tận ngươn,
Tại gia thành chỗ Thánh Đường,
Giúp dân tu luyện giúp trường quốc gia.

Cho bá tánh tu mà không sắc,
Đạo là cơ tu Bạch Vân Kỳ,

Long Hoa là hội khoa thi,
Nước Nam mở đạo đường đi không màu.

Không màu là không tranh cao thấp,
Sự tu chơn thành thật đối mình,
Làm cho công đức dăng trình,
Huệ khai đạo đặc tâm nhìn rộng sâu.

Tiên Thiên hiệp Đạo Trời áo trắng,
Như người tu bực bạch cái lòng,
Huệ khai trình sáng ở trong,
Thiền cơ mở hội khai lòng mà đi.

Đạo sạch trí, trí trị trí tuệ,
Sự tim sanh huệ học thành lòng,
Tới đây sáu huệ lục thông,
Cái nhìn đối mới cái thông đối thề.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Sáu huệ mở sáu thẳng Âu Phật,

Khí hạo nhiên làm sữa nuôi thân,
Phật thành nuôi dưỡng chân nhân,
Làm cho lục huệ vào tầng Ấ duyên.

Mượn ba năm nhập thiên để đạo,
Dạy sáu tháng kỳ bảo tiên thơ,
Kiết Phật không lớn hằng giờ,
Dưỡng nhân dưỡng đạo rồi chờ thành nhân.

Đến Thánh Phật sáu tháng đắc pháp,
Thành lục thông kính đạt Đạo Trời,
Tu thiên chân khí về ngôi,
Lục thông là sáu tướng Trời cho ta.

Lúc đó thấy cái xa thiên lý,
Nhờ thần thông vào đó để tìm,
Thiên cơ thấy học lặng im,
Thấy rồi không thấy học nên Đạo Trời.

Thấy rồi biết dường như chưa biết,
Cái thiệt hư và cái thiệt chơn,
Đi tìm chỗ xuất keo sơn,
Nhận ra cái biết để tường cạn sâu.

Sự thiên định ngôi thâu khí hạo,
Đề sửa Trời nuôi đạo Phật Gia,
Nuôi thần cho sáng tinh ba,
Nuôi thân Phật pháp rồi qua nuôi mình.

Hết niệm Phật Huỳnh Đình đề luyện,
Sạch môn này tu tiến môn kia,
Mỗi môn một cửa BỒ ĐỀ,
Phải qua chín cấp mới về Đại Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Chín cửa Trời pháp Thiên chín bộ,
Huệ sanh rồi thiên số mới sanh,
Chơn nhơn dứt ý đề thành,
Sự nghe nó mở huyền thanh nó về.

Nghe đến đạo nghe rồi dứt ý,
Chỉ sở kim sở được thì an,
Đạo sinh nghe được miễn bàn,

Sự nghe có nhận hào quang của Trời.

Nhẫn nhẫn để đó đây khai trở,
Nhường rồi nghe nhường biết khôn dè,
Luyện cho tròn sự ta nghe,
Có khi phải dặt phải dè lời ra.

Sự nghe có tinh hoa Trời Phật,
Phải bình tri cho đắc hòa Trời,
Mỗi lần tim trở hoa khôi,
Nghe thành chánh ngộ con người của ta.

Thay sự nghe trung hòa cho trí,
Bình sự nghe cho thủy quy chơn,
Có khi nghe nhạc Thiên Đường,
Quần Tiên lễ hội ta nhường mà vô.

Đến sự học huyền cơ nghe thấy,
Học càng sâu che đậy sự nghe,
Đó là Trời dạy mình ta,
Không nên nghe đó bàn ra người ngoài.

Dù huynh đệ chung ngồi tu tịnh,

Trời dạy ta nghiêm chỉnh ta nghe,
Thiên cơ chỉ dạy cho ta,
Tịnh tâm để nhận dạy nghe để thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thiền không tướng là nghe như vậy,
Nên việc đời vào đây không nghe,
Chơn tu thay đổi cái xe,
Thành lòng để trở bánh xe của Trời.

Huyền cơ học xin Thầy tịnh khẩu,
Ba năm xin tu cái đạo lòng,
Huệ khai nhà đạo vào trong,
Đó là tu tắt để thông Đạo Trời.

Hỏi Thầy kỹ cầu xin chơi giải,
Cửa huyền cơ thi đại thiên cơ,
Không ngồi ôm một pháp khờ,
Cứng đầu làm lẫm thiên cơ nhà thiền.

Bác Học phải tám môn kỳ biến,
Còn đạo thiên chín cửa Pháp Môn,
Chớ không ấu trĩ tài khôn,
Cho thiên sơ pháp một môn sai hề.

Học lớp một đòi về thành Phật,
Niệm không môn sự niệm đòi thành,
Dục tu trong cõi tu tranh,
Chưa thông tiểu học đòi thành Đại La.

Nhận diện đúng đạo gia ấu trĩ,
Dạy khỉ con tân trí khỉ già,
Vẽ phù để nhắc quý ma,
Làm cho dân biến người ta mê phù.

Sự chánh đạo trùng tu Phật pháp,
Thật chơn tu không nhắc bá gia,
Làm cho giác ngộ nhà nhà,
Khai thiên lập đạo thật thà chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Từ đó biết Thiên Đàng đã định,
Thần và Tiên an chính thi hành,
Trước khi tận thế Trời sanh,
Sai con xuống lập đời lành cho dân.

Đến đổi trục thay tầng khí hóa,
Tu Tiêu Thừa tới đó đứng tim,
Tân Xuân là khí đi lên,
Còn người khí xuống theo tim đứng liền.

Còn chánh pháp luyện tim thuần khí,
Trời đổi cơ tim được thuần hành,
Trời sanh tim cũng theo sanh,
Nên cơ tận khí ta thành đạo mau.

Pháp Vương để đi vào tân tạo,
Luyện cho tim dòng máu đi lên,
Đến cơ thay đổi tuần hoàn,
Sinh tồn ta được đạo vàng cứu ta.

Còn tu theo đạo gia thiên cũ,
Theo tuần hoàn khí huyết triều lưu,

Tứ thời đi xuống như đời,
Đến khi đổi khí theo đời đứng tim.

Mặt Trời đổi thay bầu tám tiết,
Vạn pháp kinh tận diệt thời kỳ,
Mặt Trời còn đổi đường đi,
Phương Tây Trời mọc dứt kỳ Phương Đông.

Trời đổi đường đổi Tông Trái Đất,
Nên sanh qua chơn Phật Thiên Hà,
Đổi kinh đổi pháp Ma Ha,
Đổi đường hoàng đạo đổi nhà năm châu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Một sức đổi của Trời di thượng,
Cho đạo tu không sắc tướng hình,
Tám phương Bát Quái Kỳ Kinh,
Đến đây còn đổi vô hình Phật Tiên.

Cái biết đó là huyền cơ học,

Trời lớn to còn đôi thể Trời,
Huống chi tiêu ái của người,
Không tu chánh pháp theo Trời diệt sinh.

Bánh xe lớn vô hình đi tới,
Thần và Tiên sấm hồi cái nhìn,
Bước ra khỏi sắc âm thanh,
Cứu ta và phục sự nhìn thiên cơ.

Đừng chờ đến cái giờ đôi trục,
Chẽ đường tu Địa Ngục ta vào,
Tưởng thành Giáo Chủ thanh cao,
Ai ngờ tim đứng làm sao cứu mình.

Đến đó nhìn môn sinh tội nghiệp,
Lệch ta ban cả họ hương thề,
Tỷ người theo sự ta phê,
Đồng theo tim đứng đi về vô tri.

Khi hồn ta về ngôi Thượng Đế,
Hỏi Ông Trời con trẻ thiên cơ,
Sắp ta ra khỏi bàn cờ,
Thần Tiên không tiếp bây giờ ra sao?

Danh đề chết cái cao ngạo đạo,
Bàn bè xưa sái đạo họ chê,
Tự ta Giáo Chủ làm hề,
Cái tuồng giảng hát ai thề mà hương.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Kêu Phật Vương Phật thương không nổi,
Sai lực Trời Trời chẳng cho về,
Hồn ta phải ở nhà quê,
Chăn trâu chăn vịt hành nghề bán khoai.

Danh dục giả chữ tài đáng sợ,
Bậc cao thiên thấy đó mà ghê,
Thần Tiên xuống đọa vì danh,
Vô danh mới thật đạo thành không ma.

Xét cho đủ hỏi ta lần cuối,
Cứu môn đồ cho họ dịch kinh,
Học theo thiên định đổi mình,

Đề người tu trọn kỳ kinh tận đời.

Làm như đạo thì ta được thưởng,
Tu không mình thành thượng đầu sư,
Cùng nhau học Phật cứu đời,
Đạo ta không mất về Trời thụ phong.

Quên mình trong cái cơ tận thế,
Đề Phật Sư bỗng bẻ nhân loài,
Ta sư theo đạo của Trời,
Giáo ta không mất thành người quang minh.

Trời cho chỉ sáu năm tu tĩnh,
Ai không tu là dứt thời kỳ,
Thiên cơ tới đó ai bi,
Tu thiên qua được tân kỳ Xuân Thu.

Có sự biết thiên thời là vậy,
Đề biết kia sự thấy đo lường,
Đi vào Thế Giới Tây Phương,
Phật Tiên nhường kính mở đường ta đi.

Còn sự hiểu thiên thơ kỳ lý,

Là thần Tiên không sai lực Trời,
Giữ tâm là lực vui chơi,
Cái vui tao nhã giữ Trời tự do.

Văn minh hiểu Trời cho ta đạo,
Sự cao sang thâm dưỡng cao siêu,
Hiểu nhiều nên Phật hiến yêu,
Làm cho sự biết tu nhiều để sinh.

Hiểu tới chỗ vô hình chi đạo,
Học càng sâu thấy đạo càng siêu,
Hóa thân hóa hải thượng triều,
Cái thân trí tuệ được siêu tinh thần.

Hiểu Trời mở Tân Dân Minh Đức,
Đời Hoàng Kim mới thật là đời,
Gió hòa mưa nhẹ thanh thời,
Muôn hoa xạ nhụy dân đời kỳ hương.

Quân thần đạo yêu thương nhất thể,
Bồng ẵm nhau đại thể hiền hòa,
Tài nhân nhờ đạo dâng hoa,
Thái bình giàu mạnh dân lo tu hành.

Hiếu Đức Phật hạ sanh vì đạo,
Giả người phạm để hiển Tân Kinh,
Đại tu không mỡ chày kinh,
Tham thiền mà Phật dâng trình cho đời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Hiếu Phật xuống lập đời trở lại,
Chọn giống dân Nam Việt cứu đời,
Nên Ngài truyền dạy Đạo Trời,
Chí nhân thượng học lập đời Thánh Tiên.

Đó là phước con dân đất Việt,
Trả quả xong học Phật tu thiền,
Đạo Trời Phật dạy Thánh Tiên,
Cùng nhau lập lại chơn truyền kỳ ba.

Chơn tu học đạo gia không sắc,
Luyện trái tim chơn thật không màu,
Tại gia tu đạo càng cao,

Làm cho quốc tịnh đi vào thượng thanh.

Bạch Vân Kỳ Trời sanh Bạch Tự,
Phật bạch y cứu thế không màu,
Thiền sư áo trắng thanh cao,
Trắng trong trinh sáng đi vào Thượng Tiên.

Bạch Vân Kỳ tu thiền chi đạo,
Phật độ ma chỉ giáo cho ma,
Tỳ bi quy chánh quần ma,
Ma quy y Phật lập ra thượng đời.

Phật đạo thành nhận ma làm đệ,
Ma dâng lòng cái thế quy y,
Làm Thần giúp Phật an vi,
Ra công lập đức trí tri lập nhà.

Công đức lớn ma thành La Hán,
Phật sắc phong ma đặc tôi hiền,
Tứ phương xưng nghĩa thành Tiên,
Độ ma Phật dựng chơn truyền dạy ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ma tứ phương cúng dường nhân ái,
Dâng công tâm nhận Phật làm Thầy,
Quy y theo Phật dựng xây,
Quờn kinh thí pháp sau này thành Tiên.

Phật nhất độ nhất truyền nhất dạy,
Không phận chi kẻ chánh người tà,
Quý vương tôn Phật là Cha,
Ban truyền pháp lệnh quần ma tu hành.

Quy y Phật dứt lòng tranh trí,
Nghe Phật ban chánh quy tam thân,
Nhất lòng học Phật quy chơn,
Sau thành Bồ Tát chỉ như tu trì.

Phật dạy ma độ thành đệ tử,
Ao Thanh Tâm tắm rửa thay hình,
Mở xong ma phát kỳ kinh,
Tứ phương khai mở thái bình không ma.

Một vị Phật đầu tiên trong thế,
Nhận độ ma Thượng Đế ngồi nhìn,
Quy y tất cả ma tim,
Dùng pháp Phật rửa thành tim Tiên Thần.

Rửa xong rồi dạy tăng trí tuệ,
Để môn đồ thay thế Phật Tiên,
Cùng tu Phật dạy tim thiên,
Người người đắc đạo thành Tiên khó gì?

Hàng đắc đạo nhận Cha là Phật,
Một người Cha thay cả đất Trời,
Dạy ma đắc đạo trong đời,
Niết Bàn Hậu Giới thiên thời lập ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ma kính Phật như Cha sinh hóa,
Một người Cha dưng ái dưng trung,
Tám phương nhất dạ trùng hưng,
Canh tân đạo nước Phật Vương chỉ đàng.

Quân thần đạo Nam Bang nhất tỵ,
Trời tha ta ta phải thờ Trời,
Trả ơn Trời cứu con người,
Con tu thành Phật vào đời độ ma.

Trời chiết thân sinh ra Di Lạc,
Xin nhà Nam để cứu Việt Nam,
Phật Tiên Thần Thánh di an,
Cùng cơ thiên định Niết Bàn nhà Nam.

Còn huệ tiếp thì tâm phải nhận,
Thâu nguyên thần trình sáng Thượng Thiên,
Tinh hoa Trời Phật chơn truyền,
Đem vào trí tuệ thành Liên Phật Đài.

Đề huệ tiếp thiên khai hoàng đạo,
Là đường Tiên chỉ bảo đạo màu,
Tiếp thu sự học cao sâu,
Pháp luân thường chuyển nói cầu dương
quang.

Tiếp nhận cái Trời ban ta đạo,

Tiếp nhận cơ Linh Bảo của Thầy,
Trời cho ta huệ để xây,
Ta cho Trời lại thảo ngay lòng hiền.

Bậc học Phật tâm điền bùng sáng,
Huệ đó khai thi bảng mới thành,
Nhà tu như mộc nhân canh,
Trồng gì được đó để thành đạo gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Sự tu đạo tài gia không thiếu,
Nợ bá gia bá tánh nuôi mình,
Đạo gia tự lực cảnh sinh,
Tâm khai huệ đặc vô hình tự do.

Hiếu tới đó không còn tranh giáo,
Đạo vô tranh gia chánh tu hành,
Huệ khai lo đặc đạo lành,
Đặc rồi giúp nước tu hành trị an.

Nước có đạo ta dâng trí đạo,
Cho quốc gia được đạo sang giàu,
Những hàng đấng đạo thanh cao,
Chi dân giúp nước được vào Hoàng Kim.

Dâng trí tuệ chung tìm chân lý,
Dâng đức năng chi kỷ tình nhà,
Khôi tình thuần túy quốc gia,
Trả trung cho nước lập gia cho Trời.

Đạo như vậy trên Trời Thần phục,
Dân Việt Nam dựng đức nhà Nam,
Được nhân đạo nước ta làm,
Làm cho quốc tịnh giàu sang là thành.

Thành ái quốc giảng sanh một trí,
Thành cái cơ nhân sĩ tu thiên,
Nghe Trời cứu quốc gia yên,
Yên rồi thành Phật thành Tiên khó gì?

Nghe Phật dạy đề tri kỳ lý,
Hàng tài thần phục trí quy thần,
Sức tu chánh đạo vì dân,

Làm cho quốc trị cao tăng vinh sang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tiếp nhận Phật cao sang mỹ ái,
Cho quốc hồn thượng đại dòng tu,
Chi dân ái quốc khung phù,
Nước ta thành đại danh nhu kỳ này.

Vàng nhờ luyện vàng đây thành xuyên,
Nước nhờ tu nước luyện thành vàng,
Nhân tài luyện đạo kỳ quan,
Nhân dân luyện đạo tâm vàng mở ra.

Đạo ta đắc Hoàng Kim mới đến,
Sự đạo thành quờn kiếm mới thành,
Nhất tề lợi ái quần sanh,
Chí nhân quờn kiếm đạo thành tự nhiên.

Tâm quờn kiếm không tranh đạo đắc,
Sạch lòng phàm tâm Phật mới sanh,

Tâm thanh tim hiển trọn lành,
Nhờ tâm sạch tướng tu hành mới cao.

Nước thanh tịnh thì Trăng mới hiển,
Lòng sạch lòng màu nhiệm mới sanh,
Thiền sư thanh tịnh mới thành,
Con người thanh tịnh trọn lành hiển ra.

Dạy ta cái không ta đạt huệ,
Học không người xuất thế vị tha,
Trái tim Phật pháp hiển ra,
Dạy ta chơn ái dạy ta hóa hình.

Hóa hình với tim sinh thiên lý,
Sự tiếp thu ký ức hiệp vào,
Những gì Trời dạy ta trao,
Đề vào ký ức ngàn sau được dùng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tiếp thu học thần trung bình lý,

Cái vô vi chi thủy của Trời,
Nhu vui thanh tịnh không lời,
Hiểu ra sâu kín cảnh Trời Tiên Thiên.

Đi đến đó tâm truyền tâm học,
Cho hóa thân đạt cảnh tuyệt vời,
Ta là ai ở cõi Trời,
Ai là ta ở thiên thời chờ ta.

Bật cười lớn nhìn ra Tông Tổ,
Từ thuở xưa Bàn Cổ sơ khai,
Tiên Thiên ta có Chơn Đài,
Nay ta trở lại là ngày tiếp thu.

Thần ba ngôi Tiên Thiên Tiên Hậu,
Nhu một ngày nhật thực thẳng hàng,
Thần truyền vào đại thanh quang,
Là ngày đắc đạo tam thần hiệp nhau.

Trời Phật Thánh ba ngôi hiệp nhất,
Hóa thân thành Liên Hội Liên Hoa,
Tiếp thu ánh sáng Trời Cha,
Tam Hoa Tụ Đỉnh gọi là Phật quang.

Ba thế giới liên hoàn tiếp dẫn,
Kim Thân đi lục huệ đi theo,
Từ đây đi học thiên điều,
Cái cao đạo học là siêu ngươn thần.

Phật chỉ lại cao tăng pháp giới,
Trời ban cho kinh tạng Đại Thừa,
Mỗi ngày học đạo thiên cơ,
Tiếp thu đại ngộ hàng giờ thông kinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Học xong rồi pháp minh kinh pháp,
Lấy đường Tiên chuyển đạt đường tim,
Chỉ đường chỉ lại Đào Nguyên,
Dạy ra tâm pháp bí truyền từ xưa.

Dạy sự Đạo Đại Thừa Phật pháp,
Dạy đường tâm khai mở lục thông,
Con đường Huyền Tấn siêu nhân,

Tại gia vẫn đạt cao tầng Phật Gia.

Phát minh đạo Trời Cha chi ái,
Đạo quân thần vì nước chí trung,
Cho hàng quân tử thành lòng,
Tận trung báo quốc ở trong Văn Đài.

Phát minh sự thiên khai hoàng đạo,
Là mặt Trời mọc lại Phương Tây,
Các tầng kim mới trong này,
Giúp Trời giúp Phật hoằng Tây đạo thành.

Khoa Học mở kỳ kinh Trời mở,
Mở kỹ nguyên khoa học tâm truyền,
Mở ra Nam Quốc Phật Tiên,
Khoa học Phật pháp bí truyền mở ra.

Vô Danh Thị mở khoa huyền bí,
Phát minh ra khoa học nhiệm màu,
Cho hàng đấng đạo tại đời,
Mới là sức mạnh của đời Thượng Nguyên.

Sức mạnh của tâm thiên chi đạo,

Cửa thời kỳ cải lão quờn đồng,
Trường sinh đi đạo ở trong,
Tiên Thiên phục nghiệp đại đồng nhà Nam.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lậu tận thông ta làm ta đắc,
Chánh pháp là tu tắt kỳ ba,
Ba ngàn vị Phật Nam nhà,
Học Thầy Di Lạc đại khoa đắc thành.

Hàng Tinh Tú một trăm lẻ tám,
Trong nhất dương sanh một nhất âm,
Trở thành con Phật siêu tâm,
Đắc thành chánh quả kỳ tam rõ ràng.

Nhờ Hào Quang Phật ban thành lực,
Nhờ luyện rèn Vô Cực âm dương,
Đi vào đại định vô cương,
Làm nên công đức vô thường cao siêu.

Ba ngàn đệ nâng niu tình Phật,
Phật chơn truyền thành Phật Tỳ Kheo,
Làm thành các Bạc Thượng Sư,
Nhờ nghe lời Phật thành người chí nhân.

Phật đào tạo vạn Thần nghinh giáo,
Hàng thông tim nghe đạo Phật truyền,
Đi vào Đại Học Tiên Thiên,
Hóa thân luyện được Đào Nguyên của Trời.

Lục huệ phát con người phải tịnh,
Trời dạy ta ngâm vinh Hư Vô,
Để thân thanh thản khôi ngô,
Cái cao đạo học bước vô nhẹ nhàng.

Tâm và huệ pháp quang minh triết,
Giả ngu là thấy biết không bàn,
Đạo khai đóng cửa thế gian,
Để tâm tham ngộ luận bàn khai tim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ba năm đóng cửa tìm chơn lý,
Việc ở đời một tí không mang,
Được vàng ta luyện tim vàng,
Để cho đắc đạo Kim Quang của Trời.

Đóng cửa đời bạn bè không tiếp,
Để thời gian đi kịp Hư Vô,
Trong ta vạn lý trường đồ,
Lo đi cho đắc lo thi cho thành.

Vật chất có an rồi tự đạo,
Ba năm cho tròn thảo tròn hiền,
Để ta học đạo tâm nguyên,
Thần Tiên tiếp rước cảnh huyền dạy cho.

Đến đây tiếp cái lo đắc đạo,
Sự đời như con tạo không lòng,
Hóa thân vào cõi Tiên phong,
Rồi qua cảnh Phật thì thông Đạo Trời.

Chơn Sư đến lên thuyền Bát Nhã,
Tâm phi tâm hiểu lạ biết xa,

Bao nhiêu Tiên cảnh hăng hà,
Giả ngu để đắc cái ta không trần.

Chê khen vốn còn thân tứ đại,
Ta giả ngu để ái lòng Trời,
Chơn tu quên ý bỏ lời,
Hóa thân mới nhẹ vào Trời Đại La.

Không minh biện để vô biệt niệm,
Cái được trong trich sáng lại lòng,
Đại thiên biết vượt gió giông,
Làm cho lòng trống tâm không mới thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đến đây đạo tâm thành chí nguyện,
Hàng đại tu không tiếng không lời,
Để cho thân được thanh thoi,
Đi mây về gió thành người chân nhân.

Khôn giả đại giúp ta thành ý,

Giữ trường đời đề trí như không,
Huệ khai lòng giữ trống lòng,
Lòng trần có trống Hư Không mới vào.

Nhẹ việc thế đi vào nhập định,
Lúc định thiên nhớ chẳng di tình,
Quên dần thế sự di linh,
Đề tâm an định việc mình thẳng thiên.

Quên đề mở cái điền tâm học,
Quên đề không buộc đạo buộc tình,
Nguyên thần vô tướng phát minh,
Cái không tình tướng giúp mình đăng khoa.

Nên thiên sư chỉ lo nhập định,
Ba năm xong điều chánh tinh thần,
Mình thành một vị chân nhân,
Đạo ta tu tắt thượng tầng đạt siêu.

Một chơn tình như yêu không sắc,
Một khối tình Trời Phật Vô Vi,
Đường Trời mở đạo ta đi,
Sự đi siêu giới sự chi siêu tình.

Người mở được thượng kinh mà học,
Bậc không trần thành Phật dễ hơn,
Như nghe nhạc trời hòa nhã,
Thanh cao không niệm quy chơn dễ dàng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Hóa thân đến Tây Phương học Phật,
Thì trần gian ta thật y như,
Tiên Thiên nghe được tiếng đời,
Lòng phàm phải dứt đời cơ diệt phàm.

Còn việc đạo nhà Nam Anh Thánh,
Cho muôn dân lập hạnh tu thiền,
Phật Vương dạy lại chơn truyền,
Độ nhà Nam được phỉ nguyện ước mơ.

Trời mở đạo thiên cơ giúp nước,
Phật ra tay thao lược chỉ bày,
Quốc gia điều đỉnh hộ mai,

Đề cho Phật cứu nhân tài nhà Nam.

Nhờ Phật dạy nhà Nam chi quý,
Tam giới Tiên giáng thế quy y,
Theo Thầy Di Lạc đồng thi,
Tám phương phò Phật hộ trì Nam Bang.

Nước được đạo nhà Nam đại đức,
Giúp muôn dân y đức mạnh giàu,
Đạo trong mực thước thanh cao,
Yêu dân quý nước đồng bào quốc gia.

Các động Tiên quy y học Phật,
Cùng chung xây Nam Quốc thái bình,
Đem tài phù trợ Đế Kinh,
Thần Tiên phò Phật dâng tình lập công.

Đến đây đạo thiên tông cao cả,
Nước trị an thiên hạ mạnh giàu,
Thần Tiên tài đức dìu nhau,
Nghe kinh Phật pháp đi vào Tỳ Kheo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Các Vị Tổ đồng theo lực nước,
Xuống quy y theo Phật tu thiền,
Cung nghinh Đức Phật thể thiên,
Cùng xây Đại Đạo Hậu Thiên với Trời.

Cái hiểu tới tuyệt vời chơn lý,
Mỗi người khai đại trí phò Thầy,
Bầu Trời yên tĩnh gió mây,
Thiên cơ tham ngộ dựng xây thái bình.

Các Vị Tổ chung tình thờ Phật,
Thành Ty Kheo trên đất Nam Bang,
Đạo đây mới thật đạo vàng,
Hoàng Kim như thể Thiên Đàng tự do.

Công đức đủ ấm lo hạnh phúc,
Công quả thành những Phật Thánh Tiên,
Niết Bàn lập ở Nam miền,
Long Hoa Chương Giáo khắc truyền sắc
phong.

Cá hóa rồng vạn long đắc đạo,
Hoa hóa tim nghinh đón Đại Thừa,
Nam Bang tròn được giấc mơ,
Cùng Thầy Di Lạc thành cơ Đạo Trời.

Bạch Vân Kỳ Thần Tiên chờ đợi,
Nay ra đời lập lại ngươn tân,
Rừng tòng quý xuống xưng Thần,
Rừng Tiên quy Phật hoàng ân dựa kê.

Quân chánh ái tư bề phục vị,
Thần chánh yêu dân đạo phù trì,
Toàn dân đồng đại từ bi,
Niết Bàn tại thế thời kỳ Long Hoa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thần Tiên động đưa nhau giáng thế,
Giúp Phật Vương nhất ý tu thiền,
Trở về chánh pháp Đại Thiên,

Hoàng cầu nhất đạo Thần Tiên chí thành.

Đạo Trời sanh Ngũ Chi quy Phật,
Pháp Phật sanh Tam Giáo quy y,
Nhất đồng chánh pháp tu trì,
Pháp Vương Như Ý đồng y một Trời.

Đạo của Trời Chí Tôn Vô Cực,
Pháp của Phật Vạn Pháp quy Tông,
Thánh Kinh định huệ khai lòng,
Từ trong khai mở thiên tông nhà Trời.

Tu Đạo Trời thiên thời tiếp dẫn,
Thiền pháp Phật phục bốn phi lai,
Thánh Kinh khai mở Minh Đài,
Thiền sư đắc đạo trên Đài Long Hoa.

Cửa huyền bí Phật Sư dẫn đạo,
Nơi huyền cơ chỉ Đạo Đại Thừa,
Tim thiên liễu ngộ thiên cơ,
Minh tâm kiến tánh thiên thơ chỉ rành.

Hoa sanh Tiên Hậu Thiên Nam Việt,

Rồng Vương Phật hiền Nam nhà,
Nam Bang sanh Hội Long Hoa,
Thần dân thiên định quốc gia thái bình.

Nước ngừng chinh học kinh minh đức,
Đạo ngừng chinh nhập định minh tâm,
Cổ kim nhất đạo vạn năm,
Đàn anh nhờ đạo vạn năm thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phật dẫn đạo Thần Tiên quy đạo,
Nước Trời ban chánh đạo tu thiên,
Nước Trời dân đấng Thần Tiên,
Đó là phục thủy tâm nguyên dễ dàng.

Lục chi dân Thiên Đàng tại thế,
Dân chi dân Thượng Đế một nhà,
Nước đồng chi ái quốc gia,
Người chung chi đạo gọi là đệ huynh.

Tròn lực nước chi tình dăng ái,
Sự tu thiên vạn đại làm tròn,
Trước là yêu quý nước non,
Sau là vì nước cho tròn đạo ta.

Con thờ Cha đạo nhà trung hiếu,
Thần thờ Trời nghĩa cử thành trung,
Anh hùng tròn đạo tấn phong,
Đẹp trong tổ quốc đẹp trong Thiên Đài.

Nước yêu tài hiền tài yêu nước,
Nhà sanh con muốn được trung thần,
Mình là tiết độ tu chân,
Không quên đạo nước đạo thần mới vinh.

Nhờ trung nghĩa dăng tình ái quốc,
Sách lược cho dân nước mạnh giàu,
Được giàu dân nước ta cao,
Làm tròn đạo nước về sau ta thành.

Dăng lòng để tu thành chánh quả,
Sự Tu Di cao cả vô cùng,
Nước nhà hiệp thủy toàn chung,

Đạo ta viên mãn anh hùng đại bi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Bậc phát huệ đến đây đắc đạo,
Công đức đầy thì đạo ta tròn,
Tu thiện yêu nước quý non,
Trái lòng vì nước cho tròn đạo gia.

Hàng phát huệ nhìn ra vạn lý,
Đạo trong lòng bố thí để thanh,
Đại yêu dân hiến tài lành,
Đại trung dân ái để thanh đại thiện.

Huệ ta tròn sanh ra chi lực,
Tức sanh tim Vô Cực vô tranh,
Nước nhờ sách lược để thành,
Nhà nhờ trung nghĩa hiến sanh thiên tài.

Vì yêu nước thiên sư bất chiến,
Không sát như cải thiện Đạo Trời,

Dâng tim công chánh cho đời,
Mới là đắc đạo mới người chơn tu.

Vì yêu nước thiên sư bảo quốc,
Có nước nhà ta mới có nhà,
Sự thờ Tổ Quốc là Cha,
Đạo làm thần tử bảo gia mới thành.

Vì yêu nước không tranh tình hận,
Tha tình thù cho nước đại tu,
Đó là công quả công phu,
Tha thù đại tướng trượng phu vì nhà.

Phật bác ái ái tha là đạo,
Quên lục trần để đạo lục căn,
Pháp mây mới thấy nguyên thần,
Tha thù không hận đạo chân mới tròn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vì yêu nước viết kinh chỉ đạo,

Cho thần dân chi bảo nước nhà,
Tha thù chi ái quốc gia,
Tình chung trả nghĩa vì nhà mà trinh.

Vì yêu nước dưng tình tha ái,
Tha được lòng quảng đại bao la,
Nhân tài vì ái quốc gia,
Đạo từ bi hiển ta là chân nhân.

Vì yêu nước lòng dưng chí nguyện,
Để vạn thu cải tiến thái bình,
Giàu sang phục sức thần minh,
Cho gia ta trị cho tình ta chung.

Con xa Mẹ lão lũng ái quốc,
Thần xa quê ruột cắt đau lòng,
Thiền sư đắc đạo tự thông,
Thần dân nên nổi khúc lòng không đau.

Sự thiền ngộ ta trao bên giác,
Chí đại đồng như hạc hóa Tiên,
Con rồng mở nước đại thiên,
Ngao du Tiên cảnh lập miền Nam Bang.

Phật Di Lạc Ấu Phật Quờn Hư.

Thái thái hà hà vô vi cực thiên,
Thiện ác giả danh vô bổ vô nã.

“Thiện ác thiên ác khắp trong Trời đất, khi đi vào Đạo Vô Cực nên ly khai cả hai Thái Cực để không còn đối cực, trái tim không còn đối cực là sự giải thoát của con tim, ta đã làm xong thì trái tim Vô Vi xuất hiện không tương tim quang, nhìn vào tim minh tim nó không thiện không ác. Lúc đó thấy chánh và tà không bổ ích gì cho đạo sinh tim.”

Thái vọng cân cầu vô bổ pháp giới,
Hạng mã thương qua Phật quần ma.

“Người học đạo còn cầu còn xin là còn trái tim u tối vô minh, sự cầu chỉ đáp ra sự dục vọng càng cao làm sai lệch sự tu đạo học Phật, mỗi sự tham cầu và tha cầu lợi ái làm xa dần sự chánh giác của nhà Phật.

Còn tự ngộ và tự độ mình vẫn minh minh đức, còn hàng đã đại ngộ đại giác không đánh

hồi mã thương tức tha kẻ thù thật sự, đạo vị tha làm cho các trái tim ma buông bỏ đồ đao quy y Phật pháp mới có Niết Bàn.”

Thái không hư vô tướng Hư Không,

Dưỡng dưỡng trưởng trưởng lại hà trưởng.

“Đạo Thái Cực tức là đạo không hư hoại linh tim, đừng nghĩ nó có, đừng nghĩ nó không có gì là sai lệch, nếu không có gì sao lại bỏ ích cho cả trí tuệ vào vô thượng căn tròn đầy sáng đủ không thiếu trí tuệ.

Nên học đạo là dưỡng đạo như Mẹ nuôi con khôn lớn, như dưỡng đức của người Cha nghiêm chánh rõ ràng. Nhờ vậy khi ra trường Thầy thương đạo quý, khi Cha già con lên chấp trưởng không ngại Thần Tiên có tiếng khen chê.”

Vô vọng cầu sư hình giáo pháp giới,

Năng hành chánh giới tự giai căn.

“Không nên cầu Thầy cao văn cao ngạo đặt ra nhiều kỷ luật làm cho đứa trẻ khiếp đảm, làm cho nó không khai được bản tánh anh nhi. Nên theo khả năng của nó và Tu Di của nó mà dạy thì sự lãnh hội của nó sinh tim học rõ ràng.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Tắc tắc năng năng vô phương hoạch,
Hà hạ diu diu dụ đại cương.

“Đánh đập đánh đập chỉ làm tăng thêm sự khả năng chống cự của nó rồi sinh ra cường bạo, đã cường bạo kế hoạch nào cũng là tim ác giai sinh bạo tàn bạo lực, còn đạo là không thì các các ngã thiện cũng nên bớt dạy thiện để cho ác không còn chỗ thiện luận bàn, để cho ác không còn chỗ giận để hờn, dạy sự minh thiện và minh đạo thì những thế kiên thủ của hai giới thiện và ác đều minh ra sự giải thoát thiện ác là Vô Cực.”

Hiệu triệu hồn quang,
Tương thiện tương ác,
Hà hiểu hà vô,
Thiện ác sinh căn.

“Muôn triệu hồn linh vì thiện ác không rõ ràng mà giết nhau, thiện cũng có lý do, ác cũng có lý lẽ của nó kiện nhau khắp Trời cùng đất làm cho trí tuệ không rõ ràng, bao ngàn năm

thiện ác không thành đầu sư. Nên Thượng Đế quyết định tận thế, số thiện ác không rõ ràng này không xử nữa, cho Trời đất sanh lại hàng minh di thiện tại ra thế giới của Phật Di Lạc là không thiện không ác.”

Thiên Đạo hà đồ vô ảnh ký,

Hạo Tiên phục đồ khổ vô anh căn duyên.

Đạo Trời mở ra lại thời kỳ không tim cho người luyện tim thật đạo, nên khí hạo nhiên sẽ sinh lại hai mùa tức không thiện và không ác nữa, khí hóa trong sạch nó không chấp nhận thiện chấp, ác chấp. Tất cả sẽ biến vào Địa Ngục cho thế gian lập cõi Niết Bàn thiên tạo trở lại.

Giai sinh kỳ tâm, Đạo sinh kỳ nhân,

Tác giai ngẫu vô hình di thượng.

“Đời này người tu luyện chánh Vương Pháp Như Ý sinh được kỳ tâm nên chân nhân được đạo trường sanh, sự sống lâu và cao trí tuệ là Tiên Phật Thánh sống chung là kỳ nhân, sự giáng sinh của Đạo Trời và Đức Di Lạc dạy lại chu kỳ thượng sanh kỳ nhân và kỳ quan không còn bàn hạ hình hậu học.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tiên Tiên hiệp lập đạo hậu ái Hư Vô,
Tiên Đạo hàm dưỡng chơn Tiên chơn ái.

Trời lập Đạo Trời vì kỷ nguyên tân tạo quả Địa Cầu, Đấng Tạo Hóa ra tay nâng bầu khí hóa cho các cửa Hư Linh mở ra dạy cho Phật Di Lạc, Phật dạy lại các đường thần kinh của chín bộ Pháp Môn, chỉ đường pháp giới mông lung cho các đại đệ tử hàm dưỡng mà đặc đạo để đem sự hiểu biết của Tạo Hóa dạy lại cho người, tình yêu siêu giới của Vô Vi đứng trên tất cả trái tim Tam Giới.”

Huyền hóa học thần nhân vô hóa,
Đạo tâm nguyên giai ngộ huyền năng.

Đôi cực quả Địa Cầu là đôi tầm nhìn của Tam Giáo, nên thiên sư mới đặc Đạo Hư Vô không cần thần quyền pháp bảo, chỉ tu tim mà đặc thiên thời. Nhờ sức học không buộc trong Tam Giới mà ly khai sức hút của Thái Cực âm dương, khi đến nguồn cội trái tim vàng chơn thật lại sinh ra tính hài đồng. Nên khả năng của Huyền Đồng là tim vô sanh đặc Đạo Vô Cực.”

Thái hóa hữu hình năng độn năng thạc,
Thái hóa vô hình năng dục năng tưởng.

Đạo chấp có nó lại sinh không, đạo chấp không nó lại ẩn trốn, như đứa trẻ nhỏ đi núp ta càng muốn bắt nó càng trốn kỹ hơn, còn ta mệt như đi lừ đừ nó càng khoái trí trốn và theo dõi ta, cả hai ta chẳng được gì?

Nó là nó, ta là ta, ta cứ tìm chỗ an nghỉ như ngồi thiền, nó đói nó tìm ta, nó buồn nó chạy ra rủ ta chơi với nó, khi nó không sợ ta hà hại nó nữa thì có gì đâu mà không được cái đạo của nó Vô Cực với ta.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Anh nhi thiết thủ hà tất huyền não,
Thật đảo vô phương nhi nhị hà tương.

“Tâm không mở đánh đổ cho nhiều kinh mỗ vô ích, như chó sủa thì mèo chạy trốn, mèo gào thì chuột sợ chạy trốn, làm cho nó đóng cửa lại càng đóng cửa kỹ hơn.

Nên tham thiền yên tĩnh như không có mình, không có người thân mình mới dám bò ra, nó ra

đi lại tự nhiên ta cứu ngài theo dõi, tính ta làm nhỏ và trở lại bằng nó, nó rủ đi chơi, hai đứa nhỏ đã ăn ý đạt tình rồi thì nó không còn để ý ta và nó. Đến đó là kỳ phương vô ngại.

Xứ xứ đàn la tiếp hỗn nhiên,

Nhà nhà Tiên Thiên huyền giáo pháp giới.

Nó nhớ nhà Tiên ta đi chung khắp nội cảnh ngoại cung cùng nó, nó luyện khí hóa ăn Trăng Sao ta cũng làm theo tới cõi này qua cảnh giới nọ. Sự dạy của các Tiên Gia Lão Sư tiếp nhận, sự học của Vô Vi cho ta thông giáo pháp đi đường qua Vô Cực.”

Thượng thí thưởng không hình dung,

Hậu đãi ý không thụ dụng.

Các vị Tiên Chương khéo tặng cho nguyên thần ta không nhận là của ta, khi nào nó nhận rồi cho qua thì ta mới dùng để Thần Tiên không thấy ân ý của đạo gia, còn các vị đòi giao ngôi vị Thần Tiên không hứa, không lấy, không mừng vui.

Các vị sẽ hỏi tại sao Cửa quý ta mà không nhận?

Ta đáp lại: Sự tu tới cảnh giới Phật đi đường không dám làm trể não đạo tâm, được như vậy mới dứt lòng Thần Tiên tham tài, tham lợi mà thành Phật.’’

Hảo giả di hành bất di hãnh,
Hạnh giả di nhất bất di tỉnh.

Được người cho vui vẻ nhận tay này đưa qua tay kia giúp người kế, cái có được dường như không tính có hay không, có đức hạnh đó không thể nói là giả, lúc đó không kêu dạy ai thiện ác mà cả thiên hạ tỉnh lòng an ý theo về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nhục dục kỳ an tham bảo chánh,
Thượng hạ kỳ kinh hóa dục thiên.

‘‘Lòng đến cảnh giới lòng không lòng không luận có không chi nữa, vì lòng đến cõi huyên đồng sự trống không của lòng lại chứa được Tam Thừa đại trí đại tuệ mà đại ngộ. Sự không lòng đó làm cho thượng lục căn hạ lục trần dứt lòng mà đi vào sự dục giải mộng hồng trần, đi

vào lục thông thần huệ sinh ra thiên lý kỳ kinh.”

Phân u vô năng tĩnh đồng nhi,
Vô lại vô cầu tinh hoa khai nhụy.

“Việc thành việc bại của người già không bàn với đứa bé đã hài đồng làm chi, để cho nó tỉnh tóa tỉnh lòng mà đi trong tiềm năng của nó mới sinh, không ràng không buộc là cái ý của Thần Đồng. Sự cầu tạo thiên sinh kỳ ý, làm được vậy là tinh hoa mới tận tánh lý của Phật kinh.”

Ấu Phật pháp thí thiên kỳ tim sinh,
Hành giả vô cầu thuyết vô cầu cần.

Thần Đồng được Phật Tổ sắc phong Ấu Phật như tim đã sinh ra kỳ tim, thiên sư là hành giả không nên muốn nó làm theo ý mình là thất bại cả hai. Vì vậy lúc tham ngộ mà không tham giáo, tham dạy tham dục trong thiên cơ, để cho lòng tự sinh lòng mới hợp pháp giới của Thần Đồng.”

Ấu nhi trĩ hạo lý kỳ cơ,
Hà nghiêm minh hà hỷ hà sự.

“Tánh Phật sanh không nên theo một nguyên tắc nào mà để dưỡng khí, như lấy khí hạo nhiên làm dòng sữa ngọt của Trời để nuôi cái Phật tâm, khi nó bú nó no tự trướng giỡn, tự học hành sinh ra sự mới lạ, không nên kèm hãm nội tâm, cũng không vui quá độ khi hiểu sâu kín của Phật Trời dạy ta rồi tiết lộ thiên cơ, cả hai chỉ làm hạn chế sự tự đạo của Ấu Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Ấu trĩ tâm thiên hỷ hà thời,

Bất khả hàm học độ kỳ phục trí.

Trí của Ấu Phật là trí tuệ sinh xuất sự vui hiểu hàm thụ của Phật Trời là trí lớn không người, thiên sư không nên lấy sở học của kinh điển Hậu Thiên đối rời chơn lý, mà dạy cho nó phục mình tài trí hơn hơn nó, nó nhìn ra sự ấu trĩ của thiên sư nó lại không muốn về lại bản thể, làm cho thiên sư lạc giáo pháp, lạc quẻ của đạo lý Huyền Đồng của Đạo Vô Cực.”

Năng khiêu Tiên di bất tác ngoại cảm,

Nội khí thiên di giai ngộ không năng.

Trí tuệ của Âu Phật là cái năng khiếu của nó là không người, nên các cảnh lục dục thiên không còn ràng buộc tự tánh, nội kinh của nó đi ra ngoài sức hút của Tam Thiên Thế Giới để hiểu biết về Trời nên được học hiểu tiềm năng của Đạo Vô Cực.”

Ý chí vô vọng vô cầu năng lực,
Thân tâm vô dục vô tướng vô năng.

Ý chí của Âu Phật không mong đạo cao thâm, không mơ cầu pháp lực cao kiến, không cầu cạnh huyền năng. Sự không dục niệm này là tim đã đi vào Vô Cực của Thái Hư và không động thiên hai sức trống lòng và trống trí sẽ thành Phật tim không tướng.

Não phiền tâm vô tướng vô sinh,
Nhất quy giác vô thanh vô khứu.

“Thiền sư đến giai đoạn đổi cực tánh giống như trẻ thơ cải lão quờn đồng thì các nội khí và linh khí giáp vào nhau, đổi Hậu Thiên Bát Quái nhân thân ra thành Tiên Thiên Bát Quái, nên sức hút của Hậu Thiên như đào thải ra khỏi trái tim, khí hạo nhiên đi vào trong các tạng phủ hóa thành thanh quang, các ngũ sắc ngũ quang, ngũ

vân tự về Trời nên cái thân không còn mây che trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Phong vân bắt di dịch nội kinh,

Thần Đồng hóa thiên cơ kỳ sĩ.

“Thời tim, thời tiết, thời khí, thời gian không làm trái tim không không gian chấn động chấn tịnh nữa, khi Áu Phật đi lại do sự Huyền Đồng không động tới khí hóa của ngũ hành, ngũ vân, ngũ quang và ngũ khí, ngũ phong. Nó như một tu sĩ mà giải hóa cho các nước cờ của các cư sĩ, ẩn sĩ đi tìm Trăng mà chưa đắc đạo.

Hưng phong hóa hiền thảo kỳ duyên,

Tim năng tỉnh Tu Di năng thới.

Nó học phong hóa văn minh mà nó nhẹ nhàng trong các duyên cơ hơn người khoa học văn minh chế biến, nhờ trái tim Thần Đồng sinh thiên lý tự nhiên mà nó đi kịp phong hóa vô hình, như mặt Trời mỗi ngày đều có phát minh tới đâu văn minh của nó đi kịp tới đó.”

Áu Phật bắt thụ nhục thảo nguyên,

Nhật nguyệt tinh thụ giải thân pháp.

Trái tim của Âu Phật bằng vàng mười nên nó không ăn chay thực cho nhục thể, không ăn thảo mộc ngũ cốc của cảnh Tiên Thiên Tiên Địa, nó lại đòi Pháp Môn ăn tinh ba sáng suốt của Tinh Tú Trời Trăng. Sự ăn đó nó giúp pháp thân nó tăng gia tuổi đạo của trái tim vàng.”

Tiên Đạo bất tranh, niên thọ bất danh,
Hà du giáo pháp, hà ân giải pháp.

Tài phép không tranh có huyền năng mà không nặng về phép giới, quyền chức Tiên tuy cao nhưng nó không ước mơ, có dạy nó nó là Âu Phật học phép Tiên là kéo nó vô chỗ luân hồi, nên nó ỉn danh tánh không học, ỉn tướng trong các giới tướng không học, Thần Tiên để nó Huyền Đồng giới đạo.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vô Tự thị không không thị sắc,
Hà thụ hải hà thái hóa vô cơ.

Không tự không chùa lòng không mắc nợ áo cơm của bá tánh, có đó chết rồi cũng là không

giải thoát gì, nhờ biết không nợ thì không ràng buộc, không để quá lo cho vật thực chùa am làm hại cái huyền vi của đạo, khi tuổi về già có hiểu thấu lại tội nghiệp không sức, không lực. Vậy có phải sự thái hóa là giết nguyên thân.”

Tiệm kỹ đắc lợi hà hải vô thượng sanh,
Nhân lực đề hồ vĩnh khứ vĩnh lai.

Người giàu thấy giàu thêm đạt lợi ích quá mừng tưởng như Trời cho mong cầu bạn bè hà hải, có ai tự thấy ngàn đời trước tu khổ hạnh cái phước báu cho đời nay, nếu thiếu tu đời nay thì xài hết phước báu trong một kiếp, còn lạc lối tầm nguyên lớn của mình che sự đạo không thành, ngời nhìn của phải không lợi, không hại là giải thoát chơn chính.”

Phúc điền thảo vạn hậu hình nhân,
Nhất ý nhất thân quy điền giác.

Có trăm đền ngàn mẫu ruộng đất đã xài tới trăm đời tu hoa núi sông đời nay được báo đáp ra hiện hữu, có ai biết sinh từ lòng Mẹ sinh chỉ một ta thôi, khi đi trở lại Trời không hai người đưa rước. Vậy sự giác ngộ là trước khi chết phải gởi lại chỗ có phúc tâm cho người khác giúp

mình làm công đức, cho điền tánh ta có công đức trên Trời, bằng ta gởi sai người sai chỗ họ xài hết phúc ta coi như ngàn đời vì tính sai mà không còn công và không còn đức.’’

Nhã kỳ lực nhãn nhục kỳ tai,

Nhĩ kỳ đức nhĩ minh kỳ ái.

Lấy tâm mà thấy ít người dùng cái thấy của tâm, phần đông lấy sự giả thiện giả ác để thấy khó mà thấy thật thấy. Còn tai nghe của người có đức tu mở ra sự thành lòng học đạo nên dễ đắc đạo hơn cái thấy huyền ảo, không nhìn ra hàng đại ngộ là uổng đời mình đi tầm Đạo Hư Vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Tánh năng di hành học thiên di,

Tâm không di dịch hàm thụ không tướng.

‘‘Tánh Ấu Phật không dạy mà biết, không học mà hiểu một sức học di thiện như Trời, tâm không đồng hóa nó là ta, tức đạo không người không mình thì mở ra cái học nào cũng dạy ta siêu thoát pháp tướng mới đắc đạo tâm.’’

Đạo tâm sanh hà thiết võ văn,
Hà thiết chế tiết số vô tiết.

“Khi đạo tim sanh thân thơ thì học binh thơ, sanh thiên thơ thì học thiên thơ, không thể nói tôi cầu học thiên thơ trước học binh thơ sau, đạo tim sinh làm như vậy là cái ngược lý số của thiên cơ, vì không chưa đủ không cực độ, làm như ta hay ra mặt thì mình là nhà đạo đã tiết thiên cơ. Từ đó cửa huyền vi đóng khép Tiên Phật không chịu dạy mình, không cho mình xuất thân đi học đạo nữa thì uổng kiếp đến già vì ngạo nghệ mà không đắc đạo.”

Khiêm tài trí ý năng ý năng,
Thiên hà ảnh ký anh nhi tánh.

“Đắc đạo bằng Thánh khiên nhu hơn vạn Thánh mới là Đạo Thánh Hiền, đắc đạo bằng Tiên không nghĩ mình thành Tiên mới khiêm ái thành Tiên mà hàm thụ chí nhân.

Trời tuy không nói mà ghi nhận tất cả, chỉ có Huyền Đồng sự học ẩn Tiên thì cửa Phật mới chỉ dạy ngàn năm luyện vàng thành Phật.”

Không cương nhu di ảnh Phật tim,
Vô thị cảnh diệu dung diệu giải.

“Không quá chánh thần làm cho cường bạo, không quá văn nhu làm giống đàn bà, đạo bước qua linh tánh của Âu Phật chỉ đạo về tim nên không bàn tới đạo lý cảnh giới. Nhờ bỏ qua lâu dần là sanh cái lý hội của tim giải tim thoát.

Không bàn sở học phép tắc và tà tiên và nhu gia, trói lý trí trong rừng nhu chưa ra sạch được rừng người nên bị công danh làm hại.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Trí không lập văn bất bia tự,

Đạo không lập văn bất bia kinh.

“Chí nguyện của Âu Phật là sự hoàn đồng, không lập danh vị của trí nên ở trong công danh dạy giải thoát công danh, đạo của thiên sư là ngộ không, dùng Tâm Kinh chỉ sự giải của nội kinh mà đặc đạo, không lập văn tự nên giải thoát được kinh tự. Còn danh vị giáo tông tức là cái lòng không màu sắc giải thoát cho các chi lòng còn màu sắc.

Khí hạo nhiên khả lập khả bất,

Giải khí cụ tà chánh dương âm.

“Khí Hư Vô là khí Đệ Nhất Cầu, sức lớn không bắt không buộc nhỏ, nó là giải giới cho hữu hình vô tình và vô tướng của âm lẫn dương, một sức học không tương dương không tương âm là nơi giả phong hình nhi hậu học và hình nhi thượng học để đi đến Thần Đồng.”

Thái thái sinh sinh hình sinh hạn vô,
Vô vô cơ giới thoát phong đồ.

Trời đất sanh ra Thái Cực thì sinh ra sự thái hóa của trong các khí hóa làm cho thời tiết có sinh và có khắc, có ấm và có lạnh, có nóng và có hòa chỉ để dạy người và Thần Tiên luyện được tánh Vô Cực mới thấy cái tạm sinh tạm sống này, ta phải thiên định để ra khỏi các Thái Cực của Trời là thi nhân giả chi Tiên, Tiên giả chi Đạo, hậu ra khỏi Phật tâm là nhờ sinh cái không tâm là đậu tam kỳ.”

Thiên liêng giác ngộ tâm không tự tâm,
Nhất nhật huỳnh đô thoát tai lập ức.

Ngàn năm tu Tiên chưa giác ngộ tim Vô Cực là ngộ không thì luân hồi lộn kiếp mãi mãi theo sự chưa ngộ mà tu tiếp, bằng một ngày hốt ngộ ta là không Tiên, sự ngộ không ta đi học là

Ấu Phật, tuy trẻ nhỏ mà thoát ra lực huyền đô của âm giới chu Tiên, giải qua kiếp luân hồi từ vạn kiếp, dạy sự ngộ không của Phật là cao quý nên không bàn phù phép tà tinh.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Huyền giải tam chương thượng đầu Tiên Sư,

Huyền hóa Tam Thiên thượng đầu Ấ Phật.

“Học đến biết ta lớn hơn người, tài đến hiểu ta cao hơn Thầy, đạo đặc pháp ta to như Trời. Đó là sinh tử chương.

Công danh chương, giáo tôn chương. Nên rút xuống làm người khổ học trở lại.

Lý giải: Nghĩ mình cao bị hạn chế sức biết, tài mình cao Ông Thầy thấy thiếu đức không giao Tổ Truyền và dạy bí truyền, sự học bị hạn chế về tâm mới học thần thơ lộ ý Trời, làm như bằng Trời bị hạn chế thần lực Trời không ban thần lực.

Khi ra khỏi tam chương của chín Trời mở ra được cái Phật Sư gia công giáo dạy, đến đạo

Huyền Đồng mới thấy trái tim không Thần, không mình mới là Ấu Phật.”

Đãi thượng Tiên nhìn nhin kiên kiên,
Tu bất dục thời thời di huệ.

Vào cõi Phật không Phật chỉ có Ấu Phật bao kinh pháp giá trị, bao phép bảo sáng ngời, bao của vàng Điện Ngọc, Điện Đài quý giá không có người quản lý ở đó, ta vào đó ba lần tới chín lần, nhìn nhin là không tham cái gì? kiên kiên là thủ tín để di sư, không thò vô vật gì ở trên Tiên giới rồi ra về vui vẻ coi như không thấy biết gì? Đó là Ấu Phật dứt tư dục tham cầu.

Lần thứ mười lên nhạc trời bốn phương Thần Tiên thưởng thí cho Phật ta đặc không tim mới không có dục lợi trong quả Phật.”

Hàm học giới pháp thân hữu kỳ thân,
Đãi ngộ bằng hữu bất phân xuất xứ.

“Mới mở đạo ta thi một mình ta, khi đặc rồi ra trường lớn Đại Học Chi Phật chưa quen biết ta tạo điều kiện làm bằng hữu, nhưng các Vị Phật từ mỗi sự ăn bận kỳ hình, ta không hỏi xuất xứ Phật mà chỉ vui cái hàm thụ linh quang của

ta và đạo. Còn sự khác biệt tùy thời mà biến dịch với thời không.”

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Trọng kính kinh biệt bất vọng tưởng,

Giai thứ vô thủy bất biện phi.

“Con Vua con nhà Quan khi đi học Phật đều bình đẳng là thí sinh trên Trời học được thì đậu, không thể dùng lễ lộc danh vị hay thân thế bao che làm hạn hẹp tiềm năng của nhà Đạo của nó và Phật ta.

Không nên hỏi quá khứ và không bàn về tương lai làm ảo tâm sinh, chỉ đạo tới đâu thì tu hóa theo sự chỉ dạy, không cầu cao hơn, không bỏ lỡ thời gian thì tự linh đạo đắc vô tướng.”

Bình họa thời hoa tim sinh kỳ trí,

Tàng ẩn thời hoa tim họa kỳ kinh.

Khi tim sinh phát trí tuệ các huệ tim dâng hoa thiền sư ngồi thấy biết rõ ràng, thiền sư không động niệm sinh, đề cơ chuyển cơ sinh kỳ cơ.

Còn lậu tận thông là mở ra cái không biết của ta quá nhiều, ta như tàng hình cho nó không thấy, trong cái tha ta thấy biết thì ta mới học đủ sự tâm hoa sinh hóa kỳ kinh.’’

**Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.**

- Hết Quyển. XI -

Quyển. XII

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lô Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dâng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dâng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dâng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học

sĩ trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dăng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thương sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thần hiến chánh nghiệp mình dăng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tim bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dăng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ

của nước đề đắc nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đắc được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chi đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái đề đồng xin, tha tình để dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

1. Mẫu ái chi dân: Con đường hoàng đạo làm cho dân giàu để dân trí thông minh, làm nên nhơn thượng chi nhơn, quốc gia có được lương tài vì sự cao quý, quốc gia phù trợ công đạo làm cho nước mạnh về nhân quyền, giỏi về kinh bang tế thế được phồn thịnh, lòng dân đặc nhất sự đạo đức tinh thần. Đó gọi chi dân có đủ mực thước mẫu ái của hàng Thượng Đức.

2. Mẫu mực chi giáo: Đạo phải có gốc chi quý tại Trời, nhân phải có Tổ Phật tại đất để phù trợ sự tế thế vạn năm, làm sự truyền thống nhà Đạo, nhà Phật đi trong một sự luân lý gia giáo, có đủ hiến pháp trị an, làm cho dân giàu nước mạnh bền vững lâu dài. Đó là nhờ hàng trọng phụ chi giáo.

3. Gương mẫu chi đạo: Người trên suốt đời vì đạo ái quốc phù trợ sự công lý quốc gia, già lại biết tu thân thiên định làm cho hàng quân tử biết nghiêng mình vì nhân hiến ái, đạo sĩ biết bung bình trí tuệ chế thủy được toàn chung cho

nước. Ấy là nhờ sự mẫu mực chi đạo của hàng đại giác, lòng chí nhân tu đạo mới đạo thành.

4. Nhạt lòng phiền não: Được người khen cái khen kia rồi cũng cũng định, thua người chê cái chê đó cũng qua đi, hơn thua thương thù và oán hận, số kiếp tài hoa như đóng một vai trò trong một phương vị của quốc gia.

Ta nên làm tròn bốn phận rồi tự vui với cái thanh tâm tự đạo, tự an với cái giác ngộ lớn để siêu nhân mình vào sự giải thoát toàn chơn, cho quốc gia có đủ hiền tài dâng hạnh tề gia tức đạo ta thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

5. Nhạt sự đấu tranh: Đa khoa để đặng được rồi an trong sự công danh, đa tranh để thành nhân được rồi an cho nhân trị bình đẳng pháp giới. Có được như vậy gọi là tu thân tề gia, đem cái đạo nhân hoà với lân bang bằng hữu để nước được thái bình.

6. Nhặt lời phi giáo: Không chê người mình chưa biết qua, không chê đạo người mình chưa học đến, không chê quốc gia người thô lỗ và thô bạo, vì mỗi nước có văn hoá riêng và phong tục của họ, để sự văn minh của thời gian trả lời cho sự hiện hữu là thượng học chi đạo. Có không chê mới là hàng khiêm ái gia tề bảo quốc.

7. Giác ngộ tri kiến: Thiên định khi được phát trí tuệ mới giác ngộ sự quê mùa của của tâm mình, từ đó biết đổi mới cái tâm tức đổi mới cái con người mình trí tuệ, vào thượng nhân đại học, làm cho tâm tàng thân vào các cửa thân mình để mình học chi đạo.

8. Giác ngộ bản lai: Biết được cái nhân của phi thường nhân, cái tim của phi thường tim của con người vô tướng mới đi vào cái ta là ai trong bản lai diện mục, và tìm lại cái ai là ta trong đại khối linh quang. Cái biết đó giúp ta đắc thành chánh quả.

9. Giác ngộ thiên cơ: Thượng Nguyên là chu kỳ của Đức Phật Di Đà, Trung Nguyên là chu kỳ của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, Hạ

Nguyên đôi trở lại Thượng Nguyên là chu kỳ của Chúa KiTô Tam Giáo.

Chu kỳ đi lại Thượng Nguyên lại là chu kỳ của Phật Di Lạc của Kỳ Nguyên Di Lạc Long Hoa Đại Hội, và Quân Tiên Hội Xương Nghĩa.

Tu nhơn di đạo: Có Đức Quan Âm, Quan Thánh và và Trăm Quan và Ba Ngàn (3.0000) Đại Đệ Tử của Phật Di Lạc đăc thành đứng ra lập Đời Thượng Nguyên Thánh Đức chi đạo kỳ ba. Đến đó thiên hạ giàu mạnh an hưởng đạo đức thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

10. Giác ngộ sanh tử: Những người tu pháp Như Ý Thiên Định, xuất thân đi học đạo là những người thông hiểu luật sanh tử trong mỗi chu kỳ của Thượng Thiên Hạ Địa. Nên họ làm việc nhân chánh trong đời sống là vì nghĩa vụ thiêng liêng mà Trời ban cho họ, nên họ quên sự sanh tử chướng của kiếp làm người để tu đạo và hoằng pháp cho công viên quả mãn.

11. Giác ngộ chánh tà: Người giác ngộ gặp Phật đốn Phật, gặp ma đốn ma tức lòng không còn chứa thiên vị thiện lẫn ác để mở thiên tư làm việc theo chức năng của Trời ban cho mình của sự trí tuệ, không buộc theo thiện ác để giải thoát màu sắc của tôn giáo, trở về sở học không màu không sắc của trái tim mới thật đặc, đi độ ma không còn câu chấp ta là Phật.

12. Giác ngộ thế gian: Người tu thiên định khi phát huệ mượn thân có tại thế để đóng góp sách lược như trị vào đại thể của quốc gia, làm một sự công đức trong sự nhân trị chi dân của nước, quên sự thương thù oán giận cho chánh tư duy.

Lập công đức và sở năng để thành sự viên mãn của nhà Phật, nhà Đạo trong sự cố vấn cho quốc gia, giúp dân cho đạo an dân được thanh trị, cho quốc gia tức giúp đạo lớn của ta thành đạo.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Mỗi kinh lạc trong bản thể, bản thân lưu triệu huyết mạch nó có sanh có khắc, có động và có tịnh, như một quốc hồn có đầy đủ nhân duyên, ta khai cửa nhân thiên bày ra ngũ căn sanh khắc, muôn vạn sự trong mình theo nhịp thể thần linh.

Tâm tịnh nó sinh trí tuệ, động tâm nó khắc chế, nhân cũng từ nó sanh, bất nhân cũng từ trong nó hoá thân ta, mới thấy rõ thân này có chứa Phật và ma, ta ngồi thiền định niệm A Di Đà nó bên trong lo ca lo hát, ta tu lại lòng nhân nó xúi giục ta đi làm chuyện bất nhân. Còn trí tuệ ta sanh nó bày giao tranh trước đấu, ta mới thấy tu thân trải qua trăm điều nhẫn để thắng lòng ta.

Bản thân bất độ hà thân độ,
Bản thân bất ngộ hà tất độ tha.

Ấy mới thấy ta tâm ta trong muôn hình vạn tướng, đó mới thấy trong người ta đều có Phật và ma, bệnh khổ là ma nghiệp trong ta đòi trả quả, tà chánh nội điền có tu thiền định mới giải

thoát cái lòng ma. Nên ta nhẫn để khử trực lưu thanh, thấy đó bỏ qua để dung hoà chữ nhẫn. Có bá nhẫn mới thành kim thị thái hoà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bản thân người tu đạo giải thoát không chấp đúng và sai, nhân của cái sai sự vô minh cho là đúng, nên đúng và sai người tu giải thoát để đó về không. Như kẻ chấp đúng đã từng làm sai trong đời sống, người vừa sai lại có sự đúng đã làm qua.

Thân biết nhân không tranh lời ôn nhu tự hoá giải, tim bất tranh tha được nhân quả cả hai, kẻ đúng người sai không bằng lập nhân ta bình trị, trị cái tâm bất cập và trị cái trí tha cầu, tha dục của ta.

Còn nhẫn với bản thân lập thân trị trong đời sống, tim nhẫn để qua các ả vô minh của tình đời, khi có thân sanh ai cũng khó về bệnh lão, lục dục vô hình giữa thế là một trường thi.

Hàng thi đậu thì thăng thiên hoá hải, còn bằng thôi hoá vào kiếp sống luân hồi, cái chết

của người già chuẩn bị đi qua người trẻ, cái sanh của luân hồi theo đó chuyển hoá mà ra.

Nhất điểm linh quang qua kiếp người trả quả, bản ngã của luân hồi theo kiếp hội thần kinh, tim thanh nhẹ thì sanh Kim Thân phục thủy, bằng nặng trọc thối hoá trong kiếp luân hồi, một kiếp tu thân giải muôn ngàn kiếp tới, một kiếp vãng sanh để hoá muôn kiếp ta đã trầm luân, sanh lão bệnh tử và giàu nghèo sướng khổ đều do kiếp số và công đức Tam Thừa. Còn đặc thể công danh nhờ vào công phu của kiếp trước, còn vô phước đời trước thì đời nay chỉ làm theo sức sống của hạ nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Kiếp trước không tu thân kiếp này không có quả ngọt, còn đấu tranh trong tội phước làm nặng tâm linh, người tuy sống đều có vô hình luật ấy thưởng phạt, bản ngã phải bình mới thoát hệ thống của thần kinh, Cha Mẹ sanh thân, thân sanh theo

nhân quả, đời sống vô minh trông đầy nghiệp lực thần kinh.

Thân ta chính thân để thân hoá hiện Kim Thân, biết có mới thoát qua muôn nghiệp, biết thôi lui mới hoá giải được nghiệp thân, trong một kiếp trả muôn ngàn kiếp nên vui để trả, trong đời sống biết lập nhân nên cải hoá để đức nhân.

Dòng sông thanh rửa tâm người giác ngộ,
Trí Đại Thừa chỉ mở cho bậc đặc nhân tâm,
Con học đại ái nên hiến thân luyện lòng cho
từ ái,

Đạt tình yêu nên hiến pháp đại vào cõi biển
yêu.

Bậc thượng lập thân rèn thân để thanh tịnh,
Bậc trung luyện thân trong hoá độ để giải
nhân duyên,

Thuyền không đáy không chìm trong gió
bão,

Kim Thân sanh không sợ tròng trọc giữa
dòng đời.

Con hãy nhìn biên đời lớn người luyện thân
trong nhân và quả,

Dòng đời ô không để ô ngã tâm chơn,
Thân con trong chứa muôn pháp nên khái
ngộ,

Thân con trong chứa muôn tội nên gội rửa,
Thân con trong chứa muôn động nên thanh
tịnh,

Thân con thanh kiến trúc lại quốc hồn,
Thân con tỉnh kiến trúc lại huyền đức,
Thân con sanh tội phước được sanh theo,
Thân con trưởng thành nhân thì nhân quả
bày trong số kiếp.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!
Thân có Bồ Đề tự nó sanh trưởng đạo đức,
Thân con có gốc Tiên Thiên tự nó sanh hóa
trông nhân,

Thân con biết luyện vượt qua sanh tử
chướng,

Cũng giải qua thoát nhân quả chánh tà,

Luyện cho thân vượt khỏi bảy rùng ma,
Yêu lục dục và quỷ thất tình luôn quấy phá.
Vì đại yêu con nhân trong đời hiện tại,
Để luyện nhân rồi trở lại cõi chí nhân.
Nếu không tu bá nhân ở cõi hồng trần,
Sao con liễu ngộ tánh nhân và chân nhân
trong xã hội.

Mục thước con có luyện nhân để nhân
không còn tối,
Mở ra nguồn ánh sáng của nguyên sanh,
Nước được trong tánh hoá được nước lành,
Thân bá nhân con thành thân trong hiền
triết.

Đạo con không học rùng tòng sao bao giờ
thấu triết,

Học con lâu thông con biết minh triết đó bao
dung,

Trong muôn thiên quang mở chơn giải cũng
vô cùng,

Minh thiên định tâm trung con bình lai tịnh.
Nhân để con nghe trong lòng có phát thức,
Nhân để con thấu thị chơn lý hai chiều,
Nhân để con tim mở học đại yêu,

Nhẫn để con pháp tánh khẩu ngôn diệu
chuyên,

Nhẫn để con hiểu luyện tánh nhân thành
diệu,

Nhẫn để tâm con phát dục lý trị muôn nhà,

Nhẫn để tường thông đời đạo rồi qua,

Nhẫn để trị ta đi vào mục thước lớn.

Thế gian là nơi hỗn độn

Ta từ tồn an tu.

Thế gian là nơi cầu kỳ phi lý,

Ta thanh y hoá trí hải để thanh tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Không
chấp ta đúng trong ta không phát cuồng phong
vĩ đại, không chấp người sai để người minh thị
cái lòng từ, con nghiêng mình cho tà chánh Đại
Tôn Sư tự xưng rồi nó tự xếp. Họ trả quả thật
như rồi thanh y đi cầu đạo rất đẹp.

Có những cái thời gian trả lời tất cả, có
những câu con đốn pháp thấy lý hội tự tâm sanh,

có những việc con phải lui mình trong thanh thản, có những lời con cần nói lại nhĩn chẳng ban ra.

Ai cũng có trí đại tha tại giận chưa dùng đến, khi nguôi lòng tự hồi biết việc của ta sai, trong vật lý nhờ tha tâm thông thượng công tự trí, vào nhập thể con thấu thị nhĩn để đạo mình linh. Tiên khí hội điền kinh con hoá quang cho linh thể trí, Phật quang hội tâm điền con biết phát ký ức để lâu thông.

Nhĩn với lòng ta con thông thì đạo trong con biết cần ý, xử thế minh tường cho các thặng ngôn pháp trở hoa, lòng con chứa Phật quang người nghe thông suốt lạ, hoá Phật tâm lành con xử thế trong đại vị tha.

Nhĩn với người chỉ lỗi thiên nhân cho họ giác ngộ, nhĩn với thời kỳ thiên cơ tìm ra thiên số thay khí hoá bốn phương, nhĩn với bằng hữu con để minh tường an chánh lý, nhĩn với gia đình con để dạy đại hiếu tình có thuỷ chung.

Hoá giải thiện ác con chỉ cần bậc đạt nhân lo cho bớt ác, hoá duyên an con chỉ cần luyện tánh diệt cầu an, bậc đại trí thiên hạ đã được trong

minh tri, bậc Đại Tu Di thiên hạ đã định được một chu kỳ. Người biết bớt ác là người đại nhân trong thiện tri thức, người biết khử lòng ta tức là đại sám hối tự hoa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đòi Thượng Nguyên Trời giúp người thuần thanh khí hoá, người được khí thanh trợ giúp nên thiên lý biết tỏ tường. Bậc luyện pháp thì đắc Tiên nhưn phát nguồn đại lực, bậc luyện đạo thì đắc Phật Pháp, pháp tướng Như Lai.

Thiên hạ đồng quy y chánh để học chánh đặng, chánh giác, thiên hạ đồng quy y giác để học đại ngộ giác tha, thiên hạ đồng quy y thanh tịnh để vào thất nhập định, luyện thân thông thân đồng mở chơn huệ thân minh.

Trời mở cửa phương tiện lớn thiên nhân đồng đắc quả, Tiên Phật quý thân đồng nhập thế để trùng đạo tu đại trí chánh kinh, để luyện lại thân minh vào thi trong máy huyền âm, học Di Lạc Tam Thừa luyện đạo cả ngàn năm.

Kinh Phật Tổ truyền không chỉ cho người mà cho cả Tam Giới đồng học, một chu kỳ Tân Dân Minh Đức là đại trường thi, người phải thi nhân rồi luyện Tiên thân đắc đạo, quý thần tu công đức luyện lại pháp lý huyền cơ, Tiên Phật tu công quả luyện lại lòng đại bi, đại ái lực mới thật chơn truyền công viên quả mãn kỳ ba.

Đại Hội Long Hoa là một cuộc phát xét đại công bằng bình đẳng, thi người chơn tu đạt thật, thi Thần Thánh chánh linh văn, thi Tiên nhân đại tu công đức, thi Phật đại viên mãn Tam Thừa, thi hào kiệt vịnh phú thơ, thi người tu chơn linh kinh tạng, là thời kỳ phát xét của Đấng Tối Thượng Huyền Cơ để sắp Thần Tiên Phật trên quả địa cầu.

Vì vậy người tu cần luyện tâm linh cho ngay chánh, càng trí tuệ cho thấu thị đạo Bồ Đề, càng thiên định cho tam tâm ma sạch chướng, càng công đức cho lòng phát diệu lý chơn ngôn, càng dung hạnh cho được thanh ba hoà ái mới đủ an mình chuyển hoá kỳ thi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Đại Thừa Chơn Giáo

Thơ Trống Long Hoa
Trống Long Hoa giục đến giờ,
Thần Tiên lưỡng lập còn chờ vào ai,
Trống Long Hoa chẳng thi tài,
Thi công thi đức thi ngay chánh lòng.

Trống Long Hoa lục huệ thông,
Thi nhân đại kính thi lòng chí nhân,
Trống Long Hoa đốt loạn nhân,
Đốt loài bất nghĩa, đốt thần bất minh.

Trống Long Hoa cải sửa mình,
Ngàn năm sai một thì thân khó về,
Trống Long Hoa cửa Bồ Đề,
Phật chơn thì đắc bất nhân thì tàn.

Trống Long Hoa Phật huyền quang,
Thần Tiên đật đạo Tiên Bang được về,
Trống Long Hoa Tam Giáo về,

Đại cơ phát xét lập quê hương hồn.

Trống Long Hoa rước thiện Nhơn,
Ác thì rượt chọn, chánh hiền thì được tha,
Trống Long Hoa hội nghị Tiên Gia,
Trăm nguồn trí tuệ Long Hoa đạt thành.

Trống Long Hoa giục Tam Thanh,
Hành Nhơn đặc pháp thì thành đại Nhơn,
Trống Long Hoa gọi linh hồn,
Quần Tiên Xương nghĩa được tồn bao nhiêu.
Lòng Cha nay đã chết chiu,
Sao con chưa giác con tiêu xác hồn.

Trống Long Hoa mở Càn Khôn,
Đến cơ phán xét không tồn là bao.
Cha yêu chỉ lối con vào,
Đàn con mê giấc lộn nhào diệt sinh.

Trống Long Hoa cửa thái bình,
Một tồn chín diệt hậu hình tiêu tan.
Cha khai Di Lạc Niết Bàn,
Long Hoa giữ sổ tam hoàng thượng nguyên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Chơn đạo vô hình
Cổ Phật Như Lai pháp thí.
Chơn đức vô tướng
Cổ Phật Như Lai đại trí tuệ kỳ ba.
Chơn nhơn vô thị ngã,
Cổ Phật truyền tâm kinh vô tự cho Phật Di
Lạc.

Thiện địa ngã tướng
Đại giáo đồng huyền ản.
Thiên địa ngã tâm
Đại giác đồng chứng đạo.
Thiên địa ngã pháp,
Đại môn nhơn thành chánh quả.
Đạo Vô Cực của ta chứng đắc bậc Đại Thừa
vô tướng, vô thanh vô khứu, sắc vô trùu tướng,
không không tướng, lại ản hình trong Máy Hạo

Vô Cực diệu không. Nó như nhất điểm chơn nguyên hoà vào trong đại khối, như nguồn nước nhỏ hiệp vào nguồn nước lớn của Đại La.

Thiên Thượng mới di minh thấu thị thâm kín của Vô Thượng, vào trong không tướng mới thấy biết huyền ẩn cao minh.

Thương thì hoá nhân vào trần để khử trần độ tế, nhập thí vì đại yêu viết kinh chỉ lối quy về, không chấp người mê đốn mê để thức giác, không chấp phương tiện, cải tiến phong thổ để cao minh, nó chứa khối vạn tình vì nhất linh tâm độ, tâm phương sanh Pháp Môn chỉ rõ tỏ ngộ về nguyên.

Chơn lý đã đại ngộ vô biên dùng chơn truyền chỉ lối, tha cho người đại sám hối, thứ cho bậc mê không, chỉ ngã Thiên Tông chỉ đường của máy thiên điểm hoá, tâm phương sanh để cứu thế, đại ái lớn Thượng Thiên.

Các bậc tu Tiên hãy nghe kinh Như Lai rồi nhập định, tỏ huyền cơ tham chính luận rồi mới về nguyện trong các giáo huấn tu thiên, tỏ thông rồi nhập định, nắm cho được mục thước rồi tỏ lý tâm nguyên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc học
đạo Như Lai là sở học thượng căn minh giải.

Lập định huệ làm phương thượng,
Thông trí tuệ làm sách lược.

Cao căn cơ tâm lý quy điền,
Liễu pháp tánh chơn truyền khai ngộ.
Mở cửa huệ trong thông lậu số,
Liễu tánh ngoài đại ngộ vô căn.

Trống tư duy giải thoát ngã trần,
Bình linh trí quang đăng tỏ sáng,
Trí tuệ mở học kinh thông tạng,
Thần giác giao cảm tánh hồi nguyên.

Trong chánh tâm di đạo tự điền,
Ngoài chánh niệm Thần Tiên cảm hoá,
Đắc lục thông vào trong đại ngộ,
Thông thần quang thấu số vị lai.

Đạp mây lành xuyên thấu cung mây,
Vào đại trí thượng tài chánh định,
Vào Hư Không máy thiên an hạnh,
Thật thà tâm bộc bạch chơn nguyên.

Thế gian tu thiên lý tầm nguyên,
Nhập đại định xuyên tâm nhập đạo,
Cửa Huyền mở thông linh Tam Giáo,
Tâm khai thần đạt đạo Hư Vô.

Huyền cơ mở luyện trong Máy Hạo,
Tâm cái tâm thâm kín Trời sanh.
Mỗi thời thần tịnh tâm đại ngộ,
Mỗi thời kinh giải chỗ linh không.

Thượng đi tìm tâm để tâm trong hiệp tánh
phát thần minh, hạ phải giải thông tri kinh tạng
để ngộ cây chìa khoá vô hình ẩn ý. Người đi tìm
chơn lý là người biết khai định huệ của lương
tri.

Trong soi thấu để tường vi,
Ngoài tánh an để lập chí,

Trong soi tâm lập tâm trong tâm lý,
Soi tốt lành để lý hội làm tâm.

Đạo đến chánh giác tất cả giác quan hiệp vào nhất thể, tâm tướng tình pha chế thành tâm huệ linh quang, không trói tâm sinh để tâm trung tự huyền hoá, không cho tâm lặng để thấy biết vi diệu huyền cơ. Mỗi việc thấy biết lập Tu Di Sơn để đề hồ quán triệt, có và không truy thiên lý đến tận gốc của vô cùng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Truy sự vật để tường thông nguồn gốc, rồi quán thông để cảm, am tường nguyên thể mình gọi nó biết dạ và vâng, ngôn ngữ của siêu nhiên vạn linh cúi đầu thọ sắc chỉ, như ngôn chi đại quý di chuyển được vạn giới ngũ hành. Mỗi lời ra sắc lệnh Thiên Binh Thần Tướng đồng ứng giá, Như Lai tâm hợp lại Tam Thể Hội chơn lý phải nghiêng mình.

Tiếng nói của Như Lai là Diệu Âm Phật Pháp làm lòng chúng sanh mát lại, làm trí độ

chúng sanh minh diệu lại, làm đuốc sáng soi lại trí tuệ vô biên. Mỗi sự liễu ngộ soi tâm, tâm quờn chung đạt thủy, việc học như minh đường chứa gốc đạo huyền cơ, tỏ văn chơn để chánh định trong lập giáo, mở minh đường hội tụ đại khôi Phật Tiên.

Như gió hộ thuyền lại nhìn trong không đáy, như tâm hộ tánh nhìn thấu thị lại không lòng, như minh kiếng hồi quang cạo sạch thì thấy suốt, như linh tâm hộ tánh pháp thấy tánh tịch lòng lớn không hình, như lục dục ở trong học đạo thông lặng lòng trong vô chấp, thấy biết để nhưn hộ tình hay đặt minh triết để vào trong, tâm tịnh được đạo thông lập tâm minh chủ sự, vào tận trong mới hội thiên sứ, thiên sứ lại chính ta. Như cánh bông trở ra mỗi bên trong đều có nhụy, nhụy để xạ hương còn hoa đẹp để khoe màu.

Bậc trí có đạo trong thì tầm cơ để kết lấy ngẫu, vào được trong thông thần thì lãnh hội được linh tâm, cảnh sanh tướng lành tâm muôn kinh hội vào vô tướng, tánh lặng trong muôn tướng vạn tướng cũng tương thông. Như vật cũ

chưa xài tới thì đem đi cất giấu, trưng bày việc sáng sửa cho phù hợp thích nghi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Ấy là người biết cân phân nặng và nhẹ, thấy thông nhanh trí tuệ phải phát trong mau lẹ để thần lãnh hội tâm, trí sáng lãnh hội chơn huệ. Cả hai đồng về trong thể đạo lớn nhất thông.

Đến tột cảnh thần di chính thần thông, nhân di chính nhân thuận, Cổ Phật chứa đạo lớn người thông đại đức được vào, không học để thông tri, cái biết từ đâu sanh đại trí, không luyện để thấu thị, cái hiểu từ đâu tỏ ngộ huyền vi.

Nên bậc Thần Tiên Thánh Phật cầu tiến sự hiểu học thông thiên, đạo không ngưng chơn lý và chưa hề dừng lại để nghỉ, một sự học vô cùng kết được thủy đạo mới toàn chung, họ dám hy sinh cao quý của phàm là họ đã thấu ngộ đại linh trong trí để tâm siêu trí.

Còn bằng chấp vào phép linh làm hạn hẹp đại thể trí, cứ trói thần tâm vào Tam Tông để hữu thị, không giải thoát toàn năng đại trí tuệ ở đâu về, học đến tột siêu giải thoát trong ra ngoài rồi siêu hoá, siêu thoát thai lòng rồi ra ngoài để đức lớn tam siêu. Như người đắc đại tình yêu làm xong ra người yêu siêu giác.

Đắc Phật cho liễu đạt ra ngoài cho liễu sanh tử quờn không, mỗi thế đứng dựng xong lập bốn phương để thể trụ, liễu đạo trong đại hoàn vũ lập thế trụ lớn thể Hư Vô. Như người làm quan nhỏ không chịu học thanh quan cao mức tiến, làm sao thành đại phẩm hiệp triều ca.

Đạo cũng vậy, biết quý ở phương vị này thuần nhất xong rồi vào phương vị lớn để cao hơn đạt đại quý. Ấy có phải học toàn chung cho được thanh trị đại trung, thì muôn ngàn toàn đại thuỷ lại nói nhau về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cửa đại ái không chê quê thành thông trong để đại trị, còn

tánh liễu thì mạng sanh hoá vào được ngã vô sanh, thành phẩm ở một vị trí nhỏ lại bán ra thị trường lớn, được trong mục thước nhỏ lại phát đại giác lớn để đo tâm, thế đứng có đồng thì mỗi phương vị có chính tâm bình chuẩn, đạo lý có đồng thì mỗi cửa Trời có chánh đẳng để Tiên Phật quờn nguyên.

Thần Tiên đồng lý hội được vào trong để siêu giác, Thánh Phật đồng lý hội vào đại thể để chơn nguyên. Như ván lớn đóng vào đại thuyền không còn gọi là đại mộc, lại gọi là con thuyền giác đạt đại ngộ không đày hồi Thiên, liễu được phàm tâm thì tâm lớn siêu linh trong tự giác, không bỏ của đời mình đã đạt, chỉ bỏ cái liễu tâm phàm để siêu hoá Thánh Tiên.

Còn Tam Giới Thần Tiên không liễu cái thần thông phép thuật làm sao trực ngộ, tức là không phép thuật của mình, cái đạo lộ kiến tánh không Phật để minh tâm.

Chấp hữu tướng thường trói tâm vào trong đại hình tướng, còn đại chơn lý vô cùng là xả bỏ tâm liễu lớn để ngộ không. Ấy mới gọi đạo thể Như Lai là đạo đại thể vô tướng, vào trong các

tướng thì nó sanh phương thượng, chỉ cho hàng làm chủ tư tưởng để giải thoát cảnh thượng để mình siêu.

Trong không chấp mình cao thì tâm siêu phát bình đẳng, ngoài không mê mình thượng thì tánh kiêng phát trí tuệ để trung. Như ngọn gió đại cuồng phong thổi vào hồ lô thì hết gió, muôn ngàn thần thông biết dùng liễu ngộ lớn để mình vô.

Vì vậy bậc học đạo thanh tâm tự biết giải để tịnh tánh, bậc học chơn truyền lớn không bàn chuyện pháp lực phù chú thần thông. Tất cả phương tiện lớn nhỏ để dùng khi ta gặp khó, không phải nó là cứu cánh trong thanh tịnh của Đại Đạo Hư Vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trong đại Hư Vô là dùng đại trí tuệ thần linh thông phát chơn huệ, như dòng nước lớn chảy về biển lớn. Đến nó lọc sạch mới hội về trong diệt độ không mê.

Bồ Đề lớn vô bốn,
Ngoài liễu tánh không trần,
Minh cảnh lớn phi lai.

Nhập thể vì đại đạo tương sanh, dạy sanh cho chúng sanh nhập hoá, đồng thể nhân như trần nhận vạn khổ hoá chúng sanh, đồng một đức thị hoá cho chúng sanh đại lực, đồng mục thức chúng sanh hoá độ đại chúng sanh.

Tâm đạo không đồng Thái Cực thì không phát ra đại chủ lực, nhập thể không mang hình tướng chúng sanh, lập đức đâu để chánh uy danh. Nhờ liễu ngộ lớn nên viết kinh cho chúng sanh đại thế trí, nhờ trụ trong Diệu Hữu tâm chỉ nguyệt cho thiên hạ hồi tâm.

Đức tốt lành đạo tâm sanh bình đẳng hoá giải giai cấp, nhân tốt lành khai trí kiếm luyện tánh đức kim nhân, nước trong đầu nguồn phát ra tự tánh dục trong dục ngọt.

Phật nhập thế thị giải,
Người phát dục tánh người linh.

Muôn được đạo chính mình phải linh thông kinh tạng học, trí Đại Thừa chưa mở thì sự học chơn truyền luyện đó sẽ không thông.

Bụng chứa được đại kinh luân để thần tâm ta chính huấn, tánh chứa đầy trí độ tánh phát được tưới ngàn nhà, thông lý hội cho xa để chứa thiên kinh Trời vô giá, thông kinh Trời mới dứt đọa trong sanh tử chướng vô minh.

Tiên Thần có chướng chấp vào pháp thuật tà tinh nên không phát được đại trí tuệ, càng học nó thì che trí tuệ của nó, nhân thần có chướng chấp tước vị nên không phát được thần minh, bởi cái danh đề che tối trí tuệ, giàu sang có chướng chấp giàu hậu phúc nên không phát được bình đẳng tâm trong giai cấp, công danh đề công danh cho nên sức đạo không thành, quan thần có chướng chấp vào quyền tước nên không phát được nhân chánh tận trung. Sự lường lọc tranh phân đề đầu quan không thành trung với nước.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Học sĩ có chướng chấp vào bằng cấp danh giả nên không phát được đại nhân quyền trong thiên hạ, chí

nhân có chướng chấp vào sự thành công nên không phát được đại đồng hiếu thuận để dâng ái cho dân.

Hạ nhân có chướng chấp vào số mạng ta là nghèo mặc già đau khổ, nên không phát huy được tiềm năng để trả nghiệp quả ngàn xưa rồi tự đức lập thân.

Tôn giáo có chướng chấp vào tôn chỉ của tôn nghinh của họ, ta đại ngã, ta là hạng nhất nên mạng số điều lặn không trong sở giáo, người tu đạo bị tôn giáo đè che trí huệ nên trí huệ không sanh.

Địa Tiên có chướng chấp vào khoa đẳng nghiên cứu vật chất nên đi sâu vào vật chất của quỷ đạo, âm thần tà tinh thật tánh, tức nên đi xa đường cứu cánh của đạo tâm.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Chướng ngại của tâm giải thoát: Bậc sơ căn mới học kinh văn thì chướng ngã mình tài cao trong lý thuyết, họ cột tâm vào chấp biết không theo học đại minh triết để mình thông.

Còn bậc mới học sơ thiên thì tưởng đâu một thiên là đấng ngôi Phật lớn, ngôi tịnh chướng ngã

trong cầu xin sớm mau đắc quả lớn của Như Lai, hiển tướng của cầu kỳ tham phù tịnh chấp có, tịnh chấp chẳng chịu truy. Còn người sơ cơ lấy lời kinh văn để làm cao cho thiên hạ sợ, không ngờ phạm vào bình đẳng tánh Phật và tánh tự tiên của Hư Vô.

Người loạn đấu phi ngôn thì trí tuệ trong không chơn, sự không chơn khếp trí tuệ, còn người bàn phi lễ để giải tâm phi nhân nghĩa đại chướng đạo, giáo đấu tà tranh làm loạn tâm thần. Sự loạn ấy là mây che trí tuệ.

Còn hàng lập tánh không chơn Thập Thiên Linh đóng cửa, tức mười nấc thang Trời không có đường về, còn không chịu sửa sai tưởng ta là đúng cả thì Mẹ chẳng dăng bình, làm như vậy thì mất sự bình tâm, tâm không bình thì trí tuệ đâu sanh. Ấy mới thấy hiển tâm tranh thì chơn như đóng tuệ, ánh sáng đã sáng bừng từ từ nó tiêu dần tâm bóng tối lại tương sanh, tức là tâm địa ngục phát sanh trí vô minh trở lại không còn tánh huệ.

Lực vô hình không dạy bằng lời, kẻ thiên định nhìn tâm kiểm soát, “muối bỏ nhiều thì

mặn quá, đừng bỏ ít dịu lòng”. Chử nhất đạo ở trong tịnh an cho trường lưu nhất thống, khiêm để đạo mình kính cho người trọng, nhường để thấu thị đạo lý vốn trung dung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thần đứng trên áng mây lành tâm động thì nó tụt xuống, trí đời không học vô tranh thì chơn huệ giác nó không sanh. Bậc đại trí tuệ biết tất cả người chê ta khiêm sự tu mà giả đại, có đại ngu, đại đại đường đời mới thật khôn đạo biết tự bơi.

Có những việc đại biết lại huyền cơ lại giả ngu không nói thiệt, ẩn sự thâm kín của tâm để huyền cơ, để thông số học lấy thiên thơ, biết không nói để sử dụng cái biết về tâm trí, về đâu cho ta quán triệt, hiểu không lộ để cái hiểu thông khiêu mở lộ tận thông.

Người đến đầu đạo ta muốn thượng phong, ta cười lùì cho ta đạo trọng, kẻ tranh lý, tranh tài ta khiêm đại trí đó vô công.

Còn bậc minh quân ta trung đề đạo lớn ái quốc, hội rừng tòng bách đề đóng thuyền lớn yêu dân, gặp bậc đấng chánh thần lòng chí nhân ta dâng sách lược, được hàng đại mục thước tánh được của người làm quan cứu đến vạn linh.

Có những việc ta phải góp mình lập thân tu chính cho xã hội, không phải vì nhân nghĩa nhỏ, là người đại nghĩa đề đạo lâu thông, gặp bậc đại yêu thì ta cũng phò trung chính lòng đại ái. Đó là người tu biết xả kỷ quên mình, là người minh thông chính thuận đại ái đề ái tha chung.

Gặp chúng ngại cảnh ấy đốn ta nghiệm cho ra đề lý hội, nhân đề trả quả hay vô hình lớn đến đốn ta thông, nghiệm cái sự đốn ngộ trí tuệ trong, nhìn cảnh ngoài để nhận cảnh và để tỉnh hoá, có lúc không phải là nhân quả thì việc vô lý đó không có sanh tình. Có phải Phật vô hình mượn cảnh kia mà làm cho ta ngộ.

Tuy cái phương sanh để thoát tình trong thanh và trực, họa hay phước của đời người đều có một đại nguyện của nhân sanh.

Gặp núi lớn thì đi vòng bằng đường thông thì con giảm lực, đường đời không nên vào tận

cực, tâm đạo y đức cũng không nên vào tận cực để linh thanh.

Gặp đại chướng ngã ta nhường, ta đốn không ngộ ta lại nhường, bởi họ không hạ tâm chướng thì ta cũng không để rước trở ngấn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người đạt đạo trong không chê kẻ theo hình vi sắc tướng để lòng khiêm nhu và chẳng lệnh trí tuệ đại thiện từ. Như thân đạt đạo rồi không chê đạo người ta tu chính, mỗi phương vị tùy hình ta thanh đạo biết để tự nhiên, cho đến đắc Thánh Tiên đạt đạo rồi tự ta an để định tánh, giữ sự bình đẳng tín đạo để người cầu đạo theo mục thước tự nhiên.

Ta chính giác lời ta ban ra tất người nghe được khai ngộ, trong mỗi sự họ giác ta tự độ họ là đạo lớn tự nhiên, không tranh đạo ta cao, cũng không chê đạo người thấp kém, ta minh trong mục thước huệ phát được ta vào.

Trí thượng phát tột cao lập tâm trung bình huệ, cái đạo tự nhiên là không chê người đẽ người tự độ người ngộ, không cao mình đẽ che hành độ trong trí tuệ vô tranh.

Vạn sự trong xã hội đẽ tự nhiên minh lời ta đôn ngộ, còn bằng kẻ sĩ vô duyên không hiệp vào con số đẽ đạo ấy họ tự nhiên sinh, không trách kẻ vô duyên, không buồn người thiếu đức, đẽ thời gian trả lời người đụng đầu tột cực người thông.

Mình giữ đại công là phu đẽ công bằng cho tâm bình như Vũ Trụ, làm thiện hoài không bao giờ đủ, đừng chấp trí ngơ tai, hữu duyên đến cho ta cho cái nhân ta được thì không chấp tướng, tức là người làm trong đạo tùy thời mới thật đạo tự nhiên.

Còn bậc đắc đạo không giáo người phát điên, không dạy người vô duyên với đạo, người mê không phát tánh Linh Bảo, kẻ chấp trối đạo vì tim họ lặng không. Tự tánh họ trong không minh di thiện, trí độ không có sự cấp tiến thì họ tự luân hồi theo Máy Hạo kiếp số đẽ kiếp tới họ trùng tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tự nhiên là đốn cho nhân ngộ, nhân không ngộ thì họ diệt số, uổng đi kiếp không lành của họ để tự độ vào chỗ tự nhiên, dù đắc đạo Thần Tiên ta không chê phù đồ hậu tiểu giáo, dù đạt cảnh tốt lành không chê phù tiểu hữu lẫn vô.

Muôn ngàn cái nghề nhờ cơ nghiệp họ luyện rèn trong đó, muôn ngàn tranh cạnh vì cứu cánh họ tự biết sanh nhai, đèn trí tuệ trong tâm ai cũng biết tự soi cho họ sáng, tùy phương châm để họ chánh đẳng, tùy phương sách để họ ngộ đạo tự nhiên.

Con đường đời có muôn ngàn sự phiền não để dẫn đến họ thức, con đường giáo tôn, con người học tim tinh thần biết chọn lựa để đi về bến giác không chê, kẻ chiếm hữu đang ở trong mê, người đại tranh ở trong cái chấp, sự vấp ngã của họ tới cùng họ mới tường thông đạo tự nhiên đốn họ thật. Chỉ có nghịch cảnh đại đốn người mê thì sự ngộ lớn họ thật trở về.

Ta là người cùng họ sống chung trong một xã hội thì phải tường thông xã hội, xã hội là giữa nơi tranh sáng tối, cũng là trường lớn cho thức trong lẽ sống tự nhiên.

Kẻ thức trí không để mình điên thì tâm sư để đại ngộ trí, người thức kim tiền nhồi không để thua lỗ thì biết giác ngộ chỗ an tranh.

Đời tạo nghiệp nuôi thân nhân trời hoài nhân cũng mỗi một, hãy nhìn theo dõi kẻ một mỗi kia có chịu giải thoát để thân minh.

Người biết truy thiên lý thì đạt tình, kẻ thông minh thì họ tự biết hoá giải. Còn hàng quá từng trải lại muốn buông tha để nghỉ ngơi, có lúc con cá lớn giữa biển còn ngừng bơi để định lại vị trí. Sự làm cho thông thủy thể tình biết tâm lý để kết đạo tâm trí tự nhiên.

Còn bậc đạo Thần Tiên không nên chê để cách biệt nhân và thế, xã hội là trường thi lớn tâm ta trống chấp không vướng đường tu. Không giống hạng ngu phu thi người giác ngộ đôn ai thì cho định huệ, không chịu độ hạ phạm dạy ta thành Phật để làm chi.

Cái tinh phân tuy xú uế của trần như nếu chịu bón vào gốc sen để rễ nó mọc ra, cái nhãn nhãn hiển ra đại hoà vân phân cho mình trở lá, quả lớn hay nhỏ là người biết bón phân hôi vào gốc cây, biết phân để bón để quả trở lớn ở trên cành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Quả được thơm ngon nhờ cái phân hôi ta chấp nhận để bón vào cây, có phải vun phân ở dưới gốc cây mà đến ngày quả ta nhặt ở trên cành.

Còn bậc muốn được quả tốt lành tại mình chớ phân trong trọng trước, mục thược trong cõi trọng trước người ta là quả Phật trở hoa ở trên Trời, lìa thế gian tâm vô phân cho mình bón cây đạo tâm linh xa cách thế, vô nhân ai làm cho mình đốn họ đại ngộ để người đi. Ta không chịu ra công thì đạo không bao giờ sanh quả Phật, còn chớ dòng đời ô trước sao gọi bậc đại ngộ hành đạo tự nhiên.

Con nhân bá nhân thành kim thì lòng con phải trống chấp thì kim thành thủy trí, kim thủy thái hoà có phải nhờ con bá nhân hay không, nhân ở cảnh xã hội làm nuôi thân. Nhờ nuôi thân mới luyện nhân chánh đấng, cái cùng cực của phàm phu có phải luyện tánh nhân để bậc quân tử thành công.

Ở trong dòng đời muôn ngàn nhân sống trong chấp trước, ta là bậc đạo nghiêng mình để tạo phước, ta xả hỷ nộ để vô tư để được lòng Trời, như tặng được kẻ tặng nộ cười người chê luôn khích bác. Mở tâm bình cho trống chấp chứa tha thứ để lâu thông, giữa chợ con biết trống lòng giao thương lại biết đầu tư mà trống dạ, làm để duy trì đời sống không thượng đấu loạn tranh.

Nơi thương trường là bả lợi hôi tanh cũng là nơi bón phân tưới nước, mình biết cho nó là chơn thì lấy đó tạo phước bón phân được mình xinh, mỗi cây Nguyên Linh nhờ phân này dữ lắm! Ta phải truy tâm để bỏ ích cho tâm trống cây trái Nguyên Linh.

Ngàn Tiên xuống thế gian nhờ bón phân đời
bón vào kết thành quả đạo, vạn Thánh giáng
phàm để xin chút phân bón của đời bá nạp. Vậy
mà cây họ trở được hoa thơm.

Tại sao các con tu nhân giữa thế gian lại tự
tâm lìa bảo quý, có phải người làm vườn không
biết dùng của quý phân ấy để làm chỗ giàu sang.
Sự chê trách của thế gian ấy là thị phi giáng tội,
đó là loại phân tốt lắm, con nhân vào muôn
ngàn phân ấy để bón cây Nguyên Linh vững
mạnh ở trên Trời.

Đến nhờ phân đời nó hoá sinh muôn ngàn là
tâm con sanh tươi tốt, bón phân mà ta biết thêm
muôn ngàn gia vị thì hoa trở tược để thơm xa,
lại tưới nước trái ngang của dòng đời trong ba
dòng nước, cho quả kia con thành tựu tam quả
Phật con về, rồi dùng mưa phi ngôn của người
tưới xuống thì cây Nguyên Linh của con quả
ngọt mọc trên cành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Còn nhận những loại phân phi lễ để trái ngọt ta thanh là cây ta đạt quả ở Tiên Thiên, có phải trồng cây Trời dưới đất mà nhờ thiên hạ đến cho phân bón phi lễ để con về. Đó mới thấy đạo tự nhiên sanh muôn ngàn mục thước lớn.

Bậc đạt ngộ nghiêng mình không còn đùa chơi trỡn giỡn với nhân sanh, lý thông đạt huệ lành thì lòng không đón nhận được chơn kinh tận giải, còn trí tuệ phát linh thì con bình đẳng tâm cho chơn kinh hiển hoá đạo Như Lai, ngôn con phát thành kinh tạng, trí tuệ phát theo trí lớn để đi về.

Không chấp có để tâm lý không mê, không chê không không để cản trí, nhất đốn thì tâm thần con phải lãnh hội tâm ngộ vào cho kịp đạo lớn tự nhiên.

Con đừng làm tướng ta tu là Thần Tiên phải tới điểm hoá, cũng đừng chờ thần thông và phép lạ và chứng đạo được phép lạ của Hư Không, mà đưa ta vào cùng tốt của tận thế để ta biết hoá đạo chính về, cũng đừng làm lần Phật của chùa lớn làm tượng to cốt bự nhìn đó mới giác ngộ.

Đó là người tu tính sai nước cờ, người đánh thua thiệt vì nó mà bị mệt, bị mê.

Bậc chơn tu là người không tướng thiện và ác, gặp chữ ma cũng đốn để cho lòng ta bớt ác, gặp chữ Phật cũng đốn để cho ta không chấp thiện mở thiện giác lại ở trong ta, không ghét những người có tâm tà, vì đại tư duy của mình không còn chấp ác, không quá yêu chữ chánh, giữ nó làm chi vì đại cứu cánh dạy nó phải chánh suốt thông, con chánh thuận được linh lòng thì tà kia quy y đại thiện hỷ. Có phải độ cả chánh lẫn tà để đạo mình minh trí thủy đạt tự nhiên.

Không thiên vị tức là người tu chơn diệt lòng vị kỷ, không phiền não tâm, tự do họ bàn tâm luân và lý, không tầm phiền não để tâm trị an, con đừng trách gió bốn phương nếu thật không sơn cao thì không định được danh vị. Có bao giờ núi cúi đầu hành lễ với gió với bão cuồng phong.

Chữ thanh là sáng là tịnh trong, còn chữ tịnh tu là thông trong trí tuệ, đã thanh trong lòng thì mượn cuồng phong của thiên hạ để tự chơn lý

về gốc lớn Bồ Đề, qua những cuộc cuồng phong ta thấy lại khối phân lớn đó nuôi cây hữu ích.

Còn kẻ thích làm Thầy lời ra mong cả thiên hạ công nhận ta là bậc tu của Phật, nên họ rơi trí trong thiên hạ, trị thiên hạ thiếu thị ngã khai đê lòng mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Còn bậc đại chơn tu là phải có đại chơn ngộ, đạt thể đạo lớn thần minh thì tâm phải có linh giác, lời đến đâu mục thước lớn đến đó giác ngộ cho chung. Kẻ nghe qua dọn được trong tâm muôn ngàn ngã tướng, người được đại đốn trực giác như thoát cả thai lòng.

Học mục thước định trong là định phong, trong lòng ta tu chính thần khai trí tuệ, thần kinh như giao tình minh thể ý nghĩa như uống được được linh.

Nhờ trí lớn con mở tâm kinh được lậu thiên cơ và liễu tánh, lúc trí tuệ con chơn ngộ họ cúi đầu thừa nhận sự cứu cánh của con, và cảm ơn

không cùng bậc Đại Thừa nhận lãnh cứu đại chúng sanh là vậy.

Ta không cầu ai công nhận ta đắc đạo, ta đắc nhất thông Thượng Đế thừa nhận ta về, bậc tu tròn công đức thì Phật Tổ thừa nhận để về Lôi Âm Tự.

Bậc tướng pháp đại mê vì tu chờ cho người công nhận, tu trong tranh giáo tội nghiệp làm mất chơn đạo tự nhiên, cái tâm tự nhiên bị phá lập nhiều phiền não lớn kéo nhau về.

Họ diệt pháp trong khen chê tạo ra pháp tâm chứa đại chướng, dẫn người theo cũng như dẫn tà tinh bị vướng nên mất hết thể đạo của chơn lý tự nhiên, còn thấy người yếu đức tin lấy Chúa Phật ra oai thị kính làm mất luôn các đạo chơn để kính. Tâm bất linh thị chướng thành tà.

Còn những bậc Tôn Sư ông này bà nọ, ta là Thần Tiên vì sợ người mắc đoạ nên xuống dẫn các người về không được bỏ đạo Thầy ta. Ấy là lấy Phật để nhát ma.

Ta hỏi con rước được kẻ ngu trung, bậc ngu trung làm cần thì nhà lũng, rước được kẻ mê trung dùng thần quyền tà linh để thị ngã, càng

thị ngã nó lại càng hung, rước được kẻ tạm trung thu kim ngân để hành đại lợi, lúc nó thiếu nó đòi lợi thì sao?

Bậc làm Thầy không gọi đại tội mình cao, Phật chứng đạo lớn nào cho con đó được, như Cha Mẹ vô nhân để cho con ăn trộm và học ăn cắp, trước luật pháp con mình là giặc, trước công lý xóm làng có kêu đó là bậc chân nhân.

Ta bật cười cho cái loại theo chơn sanh đạo tặc, không hiểu sâu xa của chơn lý mà thành giặc, không tốt dạy cho đệ tử thành gian. Cái đạo tự nhiên là dạy người cho người tự lãnh để người hội, họ hiểu được họ gội rửa được bóng tối, ánh sáng của họ tự nhiên vào.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cũng không nói việc thấp cao, chỉ dạy nhân mục thước, như người muốn được bộ đồ đẹp cần mấy thước vải để ta may, làm được vậy người kia tự nhiên có đồ bộ đồ mặc đẹp. Còn bộ đồ

của chơn linh xinh đẹp là người chấp nhận hành độ đạo trong đại tự nhiên.

Thần Tiên có được bộ đồ vô giá cũng nhờ mực thước cao công quả, ở cái cõi hạ biết bốn phân của đời thì quả được ở trên Trời. Vì vậy họ xả kỷ không dám vui chơi để đi tìm mực thước giải thoát, có chơn truyền mực thước đủ thì Vũ Trụ lớn con mới bước vào.

Con phải thượng chánh để thanh tao thì kỳ phùng đãi ngộ, con tịnh phải lành trong trí độ thì ký ức phát thiên y, bằng con lưỡng lập thị mai phi thất lễ trên thì con mất đạo dưới, xa cái lý đạo tùy thời thì mất luôn sự cao quý của đạo học tự nhiên. Ta không đốn lớn để thế gian không đi vào cùng lý tận tánh, người nghe để ngộ thì phát hạnh, kẻ hiểu phát đạo trí tự nhiên.

Tâm tịnh không phải là tâm lặng không trong giấc mê cho ngon để ngủ, cũng không phải trong thời thiền ngồi ngủ đã bảo đạo là thiêng. Tâm tịnh là một thời thiền là tâm thiêng phát trí tuệ, mỗi thời thiền là tâm đi tìm linh huệ để kết thần minh. Cho nên bậc thiền định theo

dối tâm mình cho thật kỹ, trong biết tâm nguyên kết chơn tâm hội vào để kết lý.

Còn người làm biếng thì tâm đi vào chỗ tịch tịnh lặng không, dẫu có ngồi thiền suốt đời cái tâm liễu trong tịch diệt. Ngoài thấy có tu bậc quần áo của Thầy sư sãi, bên trong là người đi giết chơn linh.

Còn con biết khế hội tâm minh bên trong học để không thiếu sót, không đủ giờ cho mình minh tri kiến lớn, có giờ dư đâu để đi ngủ đi chơi. Cho nên bậc Thiên Tông phải nghiệm suy để đại mục thước của trí tuệ, bằng không đạt như vậy là uổng cả đời diệt tâm vào chỗ lặng không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo Thiên Tông không chấp tu vòng hay không chệ hàng tu tất, hễ mục thước đúng thì ngộ thật, còn nó tu trật chẳng được gì.

Chỉ sợ suốt đời uổng công thi, còn đi lộn vào nhà tu của thiên hạ, họ không biết tu vì

mình và không tìm ta là ai, còn mình đuổi ngược ra khỏi vòng rào, kẻ bị đuổi không biết nói phải làm sao, người tới đây nghiệm ra phát lạnh, không đi theo mục thước của chơn truyền Vương Pháp để cứu cánh.

Bậc thượng chánh tu không mở cửa Trời, tâm đại linh thiêng sự tu học không nói chơi, cõi đại giác là nơi không trôn giỡn. Tới đây mới thấy hình vi sắc tướng làm cho ta gặp đại chương trong các cõi tâm ta.

Còn hàng Thiên Tông chấp không đến cõi linh không không có tâm truyền của pháp không đạt gì hết, lúc gặp Phật lớn xuất hiện mới lạnh hết cả mình, không có của thật làm sao mà tính công. Cái tim thì nó lặng không là cái tâm chết trí tuệ trong đại giáo, tim lặng không nhiều ngày tâm bệnh chết trong cõi trống không. Còn thiên quán tướng là luyện tâm trong ảo tướng, tâm ma hiển ra tướng tướng là tâm Phật, đâu ngờ nó là tâm chương cản lối ngộ không.

Như kẻ nhìn hoa trong kiếng hoa tàn thì tội nghiệp cho tâm tận, không đạt được cái chơn non để mở chìa khoá thì làm sao tìm được việc

ở trong nhà. Ấy mới gọi đạo nói cho cao xa, cao quý không ai để ngoài sân.

Tâm lãnh thì thần hội, kinh pháp cao quý không ai bày ra trên sách, chỉ có gặp bậc chơn truyền để giữ đạo của huyền vi, vật quý báu trong lòng không mực thước đại trí, của quý báu trên Trời không ai tặng người tu còn dã tánh bất nhân.

Con hãy lắng tâm trong cho thật tịnh để thâm tánh lặng không cho nhanh chóng, để kịp thời giờ tu lại không thiếu sót mực thước Vương Pháp của Thiên Tông. Còn mỗi người mở ra sẵn có chơn kinh trong đời tu là kinh lộ, có cao tâm kinh lộ mới đủ trí đại cứu khổ để mình ra.

Thiền định là người đi tìm phương đạo sanh đạt ngộ, cao tâm thiền thấu được chỗ Máy Hạo để huyền vi, còn hai chữ tu vô vi, vô vào trong chơn tâm để ta đại ngộ mới mở minh đường đến rước chơn đạo của huyền vi. Nó không phải là không vào tận trong để con tìm vi diệu, có vào được trong đại ngã vô hình không còn thiếu đạo lớn của mình tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Còn chữ công phu người chánh tu không mê tham phù độ độ nhật, công là lập khiêm ngôn lời nó cho có công đức, phu là diệt bỏ phù du. Có được công phu như vậy mới chính tu để không thiếu sót, không để như tâm hồn như mây nước, phải kết thể linh quang cho được để linh quang.

Chơn linh của ta từ Thượng Thiên nó vốn là vô hình vô sắc, còn sự Diệu Quang của Phật là thật, chơn quang Phật tướng kết theo sau. Người đạt đạo được chơn linh sự thâm kín của Trời ta thấy biết.

Đến cõi Niết Bàn diệt độ thì chơn quang Phật tỏ ngộ huyền cơ, hai thể Hư Vô nhất chơn sanh thì Phật hiển vô tướng, đạo trong vô hình là cái đạo siêu thượng sanh xuất huyền quang. Nó vào Tam Giới thì tướng thì pháp hiển ra vì kết khí Tam Thanh trở xuống thì nó Diệu Hữu.

Nên ba thể trong mình Trời nối liền nên liễu ngộ Tam Giáo tự nhiên, Trời Tam Thanh có linh

thiên, khí kinh thanh ta tự chuyên, nhất đạo tam hình mở kinh tạng trong khối thần minh.

Trời có Thiên Kinh trí huệ ta học cho thông Kinh Vô Tự, Vô là vào trong siêu nhiên để thần kinh phát thông lãnh hội, còn Tự là sự học với đại thế giới nơi đó không chừa.

Bậc đại ngộ bước vô Hàn Lâm Bạch Ngọc kinh thơ ngự thí, còn chữ không là giác ngộ muôn đời thiên định không vào chỗ lạng không. Hàn có nghĩa mỗi sự học phải đại mực thước và trật tự, phải luân chuyên như người dự trận pháp để biết đạo hành binh.

Lâm có nghĩa kinh văn học đến đạt trí tuệ như rừng nhu biển thánh, sự trí tuệ khôn dò, sự không đo nổi và đo đạt nổi của Thánh Nhân. Viện tức là tu Viện cho sự tu chính trí tuệ của hàng đại giác. Bạch có nghĩa là trinh trắng tốt cùng trong sạch mới tham ngộ thiên cơ, để bộc bạch sự thâm kín của Trời và người trong giờ phút thiên liêng cao quý đó.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Ngọc có nghĩa là Trời điểm đạo người nào trên đầu của bậc Thiên Tôn có Tâm Ấn của Trời Vô Cực để điều hành Thiên Binh Thần Tướng trong Tam Giới. Nếu cần tâm ấn đó có bốn chữ “Nhu Trầm Thân Lâm”.

Kinh ở đây là sự đại kinh để thể hiện sự cao quý của kinh bang tế thế hành đạo chi dân. Hễ người được Trời truyền Tâm Kinh ở Ngõ Bạch Ngọc là thay Trời lập kinh bang tế thế dùng đạo chi dân đó vậy.

Hễ quý thần giao động thì có Tâm Kinh trước trung tâm thần nhãn phát ra Tâm Kinh mỗi chữ có thể điểm vào Thiên Binh Thần Tướng hay quý thần họ bị trời đứng yên bất động, hễ động mỗi chữ hiển ra trời người đó tức thì như dây trời Tiên mà Thần Tiên không còn đi được.

Vì vậy khi Thiên Binh Thần Tướng thấy người phát Tâm Ấn và Tâm Kinh thì đều quỳ xuống tế tân Vạn Tuế rồi rút lui tức khắc không dám mạo phạm người Trời chứng Thiên Kinh.

Còn Tâm Ấn phát ra bảy mươi hai (72) đạo hào quang, mỗi hào quang có một tâm kiếm hiển giữa không trung như “Thiên Lệnh Kiếm”, ai không tuân pháp chỉ thì kiếm đó lấy mạng như chơi, dù đạo hạnh mười ngàn (10.000) năm cũng vô tác dụng trước tâm kiếm của Đức Ngọc Hoàng Vô Cực Đại Thiên Tôn. Hễ Chư Vị Thần Thánh Tiên Phật thấy tâm kiếm đồng quỳ xuống lễ tung hô Vạn Tuế không ai dám chậm trễ. Vì thấy mệnh Trời trên mình sứ mạng của Trời giao.

Còn cái đạo tự nhiên là trong khêu sáng đèn tâm, ngoài trí an để minh sáng, trong con đạt lậu tận thông, ngoài không bình giải vô công. Không cầu kỳ để mỗi phương ngôn được chánh lý, con không bá nạp để mỗi phương từ ái đại tha phương, Bạch Vân Kỳ là không y bát để trường lớn đốn người chơn đạt ngộ, không tranh đời để thật chơn ái lớn hoá hoá sanh sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thân cây biết kết cành thì thân cây sanh hoa lá, thiên sanh tâm chánh nhân, chánh nhân biết hoá cảm để công bằng, công ở đời thì biết vô danh cho công viên kia thành quả mãi, công ở đạo vô tranh lòng cho công đức lớn đạo thành công.

Bậc thiên định tự nhiên biết tu chơn cho lý khế hội, như vượt qua muôn ngàn bóng tối, nhờ đốt đèn tâm đức sáng đức chơn linh. Muôn sự con biết bình tâm trong mới đạt đạo vô tướng, muôn cảnh con biết an lòng ngoài mới đắc pháp để trường sanh.

Thanh chưa trong áng mây lòng ngăn cản ta phát đại trí, tịnh chưa an thần cản thần ta mở thiên di. Nên con bỏ một phương vị đạo chơn hội vào thành đại trí, tâm con xa tâm phàm ô đạo thật trong con trực chỉ để khai mở huệ tâm.

Phàm có sắc có giới dùng chơn đạo vô sắc vô giới, phàm có thính có giác dùng chơn đạo thông thần đại giác. Phàm có tính có toán dùng chơn đạo vô trần nhất thủy tâm sanh. Phàm có nộ có ái dùng chơn đạo đại ái tha người vô phần nộ. Phàm có giác có huân dùng chơn đạo đại

giác tự huân ta. Phàm có chức có sắc dùng chơn đạo vô tranh bất cầu báo.

Tiểu giới và đại pháp giới: Tiểu ái thì chiếm giữ, đại ái lại hiến dâng. Tiểu tình thì cưỡng ép, đại tình lạ vị tha hoan hỷ. Tiểu đức thì cầu kỳ, đại đức lại Vô Danh Thị. Tiểu yêu thì chiếm hữu, đại yêu lớn lại biết bao dung. Tiểu đạo thì sắc tướng, đại đạo lại vô tướng. Tiểu nhân thì báo oán, đại nhân lại tha kẻ thù để được tướng.

Tiểu tài thì tranh đoạt, đại tài lại cứu khổ để ban vui. Tiểu học thì phân biệt, đại học lại hiệp Quần Tiên Hội, tiểu thương thì trói buộc, đại thương lại đại tha giải thoát. Tiểu trí thì phân biệt, đại trí lại khế hội Niết Bàn. Tiểu giác thì cầu thì tướng, đại giác lại vô hình vô tướng. Tiểu ngộ thì tôn thì giáo, đại ngộ lớn vô hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tiểu tha thì ràng buộc, đại tha lại giải lại thoát. Tiểu độ thì trói thì buộc, đại độ lại đại ngộ tự do. Tiểu an

thì ân thì tròn, đại an lại phát đại thái bình. Tiêu ân thì báo thì đáp, đại ân thưởng phạt quang minh. Tiêu ngộ thì bá nạp, đại ngộ lại để đạo tự nhiên. Tiêu quyền thì không chế, đại quyền lại dùng đại thanh trị. Tiêu thuận thì hoà thì lễ, đại thuận lại thuận nhân hậu. Tiêu tư duy thì chấp thì giáo, đại tư duy lại liễu sanh tử toàn chơn. Tiêu trị thì khuôn thì khổ, đại trị lại mực thước lớn nhân trị lớn linh nhân.

Mực thước lớn của bậc linh nhân: Chua không để chua quá thành chát, ngọt không để ngọt quá thành phèn, sáng không để sáng quá thành chói, đạo không để đạo quá thành giáo đả, đức không để đức thành nhược, chung không để thuy quá thành tràn, bình không để bình quá thành gian, nung không để nung chiều quá thành đục, thành không để thành quá thành dôi, nghiêm không để nghiêm quá thành sai, học không để học quá thành ngu, trí không để trí quá thành thành xảo, nhân không để nhân quá thành què mùa, lạnh không để lạnh quá thành dốt nát.

Ác không để ác quá thành tàn bạo, yêu không để yêu quá thành yêu mị, ái không để ái

quá thành thiên vị, ân không đễ ân quá thành bất nhân, thương không đễ thương quá thành lục tặc, biết không đễ biết quá thành cao ngạo, giỏi không đễ giỏi quá thành tàn bạo, tài không tài quá thành tranh đấu.

Cao không đễ cao quá thành cao ngạo, thấp không đễ thấp quá thành hèn yếu, thân không đễ thân quá thành thù nghịch, dạy không đễ nghiêm quá thành oán hận, lễ không buộc lễ quá thành nguy binh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nhân không phạm nhân quyền thành kính, minh không phạm nhân chánh thành nghiêm, giác không phạm bình đẳng thành quyền, tình không phạm giai cấp thành ái, yêu không phạm chánh thuận thành ân, lễ không phạm sai lầm thành giáo, biết không phạm lễ kính thành liêm, học không phạm hiếu kính thành sĩ, ngộ không phạm chí nhân thành giác, nước không phạm biên cương thành trị, nhà không phạm ác bá

thành gia, quyền không phạm áp chế thành chủ, trị không phạm nhân chánh thành trung, quý không phạm tiết độ thành bảo, trọng không phạm hiếu thuận thành dũng, học không phạm thiếu sót thành giỏi.

Đãi nhân để thái bình: Trong biết đối nhân, ngoài biết đại sĩ. Trong biết chính nhân, ngoài biết chính kiến. Trong biết ái thuận, ngoài biết hoạt bát. Trong biết vị tha, ngoài biết đại thứ. Trong biết bao dung, ngoài biết báo ân. Trong biết yêu chung, ngoài biết quảng độ. Trong biết sử dụng, ngoài biết ưu ái. Trong biết lãnh đạo, ngoài biết tiến cử bổ nhiệm. Trong biết tình chung, ngoài biết đại ái quốc. Trong biết đại thiện trung, ngoài biết xướng nghĩa. Trong biết minh trị, ngoài biết thu dụng hiền tài. Trong biết kinh bang, ngoài biết đại kinh thương.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trong biết tế thế, ngoài thu dụng tài nhân. Trong biết đại

kiến thức, ngoài biết đại kiến quốc. Trong biết điều binh duyệt tướng, ngoài biết bổ nhiệm trung dũng an biên. Trong biết đo lường, ngoài biết thụ nhân sĩ đại sách lược. Trong biết đại chính thuận lòng dân, ngoài kiến trúc Đại Hoàng Kim. Trong biết đại giác ngộ, ngoài kiến thức Đại Địa Đàng.

Thành ở Tiên Thiên là đạo trường sanh chi bản, thành ở nhân là đức lớn lập đạo trị quốc chi dân, thành ở tài nhân là hiệp quần lập đại lịch sử, thành ở lòng dân là kiến thiết giàu mạnh cho dân.

Thành ở Thiên Tử là chính thuận cho hạ tướng lập công, thành ở trí độ là tướng thưởng bậc có công ưu đãi bậc học sĩ, thành ở giai cấp là bình đẳng hoá kinh thương mậu dịch, thành ở xã hội là bảo vệ quyền tư hữu cho dân lập nghiệp.

Thành ở nội an là giúp tài nhân phú hào về làm kinh tế chi dân, thành ở ngoại chính ban giao kinh tế không phạm chánh trị về nhân quyền, thành ở quốc gia trăm quan phải mục

thước để dân định, thành ở lòng người lập quốc đạo nhất quốc nhất tự.

Không thiên lệch đường đi để mình chính, không phù hoa kiêu cách để mình an, không dung nạp xàm nhân để mình trí, không ràng buộc nhân nghĩa để mình định, không làm càn phóng túng để mình yên, không theo hàng hạ ngu để mình sáng, không buộc người nhân nghĩa giả để mình siêu, không theo dật loạn ngữ lý để mình định, không cưỡng ép phi nhân để mình lễ, không hứa suông thương tạm để mình tín, không dụng người tàn bạo để mình nhân, không giúp kẻ gian dâm để mình nghĩa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Không buộc nhân tình thế sự để mình giải, không trói trí độ vào sắc dục để mình thoát, không tranh đoạt công danh để mình trung, không lừa đảo chính sự để mình ái, không tàn bạo với kẻ thù để mình vị tha.

Không lãng bại thần trí để mình thông, không truy cứu lỗi người để mình thứ, không vướng mắc tiêu tiết để mình hoà, không kèm đại tài để mình dũng, không chê bậc tài hoa để mình yêu, không chê hàng thượng trí để mình dụ. Có làm được vậy con mới là người học đắc đạo lớn chi dân.

Không tham phù hoa lại tham văn kinh truy cứu, không tham khoa bảng lại tham khảo sâu kín đạo màu, không tham cầu danh vị lại tham khảo chơn lý không ngừng, không tham châu báu lại tham bậc đạt để thưởng thức, không tham loạn đời lại tham đạo luyện để Thánh Nhân.

Không tham tranh danh lợi lại tham nghiêm suy cho tỏ thông chơn lý, không tham hàm tiêu lại tham luận chánh kiến để được mở tư duy, không tham binh quyền lớn lại tham ngộ lòng nhân trị đại chúng, không tham điều xảo lại tham kiến trúc Địa Đàng tại thế.

Không tham cầu tiêu ái lại tham cầu đại ái để tha đại quảng độ, không tham mê tiêu yêu lại tham cầu đại tình lớn hiến dâng, không tham

mãi võ cầu danh lại tham tiến cử trung dũng cho
tổ quốc.

Yêu tổ quốc kính bậc trọng phụ quốc gia,
quý hiền tài kính bậc xả thân vì đại nghĩa, ái
quân chánh khinh bậc chi dân đại lễ, trọng hiền
quân lương tướng kính bậc đại thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo Trời
an chính thì hiền tài tự minh kính, quân tử an
dân hiền tướng xả chính thân, được bậc kính
Vua quân thần làm tròn bổn phận.

Nhân trong trung chánh là những hàng
khiêm dũng, đức trong minh chánh là những
hàng đại tướng biết khoan dung, đạo trong nhân
chánh là những hàng có trí độ xây dựng nước.

Tiếng nói chí thanh làm trong sáng dương
chánh, ngôn xuất chí thanh làm dịu lòng quân,
thần ngôn chí thanh làm thức lòng quân tử, xả
thân chí thanh làm sáng đức trung dung. Đó có
phải là bậc hiền thần vì công tâm mà hành xử
việc nước.

Gặp khó tôn nghiêm tâm văn sách lược, gặp biếng nghiêng mình tận tụy kế lương, gặp khổ không than làm tròn bổn phận. Đó là người vì đại nghĩa vụ tận trung, ấy là người học Tâm Thiền dâng ái vì nước.

Bậc có đại trung dung thì trung quân ái quốc, người có chánh chung tình phải bình trị chi dân. Còn hàng có thiên di bày đại trung với Thượng Đế, tế công tâm của mình dung chánh ái tha nhân. Còn hàng cao nhân phải trung trinh sanh ra chánh tiết, khái ngộ đạo trong thân quang minh thị hiện lối đi. Còn bậc đạt đạo đủ thiên y tha nhân để nước đại hỷ, thần thông thần là đại trung hiệp thủy với quốc gia.

Bậc cao trung thì vị tha, bậc lành trung thì dung đại thứ để đạo trung dung minh chánh sự để nước thoát thai lòng. Còn hàng đại công tâm thì dùng chứa của tình chung của Đức Phật, đại bi thì bất sát, đại giác lại bất tranh trong mỗi thể nước tranh giành, khí tốt mới thuận hành, tương sanh mới đại ái. Có Phật Trời nào không dung chứa Đức Háo Sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Không đủ đại dung tha thì tha tâm thông con đóng kín, còn lòng trong không đủ dung chính thì tiềm lực lớn không sanh. Có phải tha nhân lành để đại dung hạnh lại đắc ngộ cho mình, mục thước lớn tu quang minh thiên căn trong đoạn chính, xả bỏ tiểu tình tiểu tiết nhỏ trung dung lớn mới phát anh minh.

Còn đạo của Thiên Tông không dung chứa lòng đại từ bi của Thượng Đế thì tha tâm thông không mở chánh định ở đâu về, thượng dung chánh không mê, hạ dung tha không buộc. Ấy có phải tình ta là linh dược để siêu thoát cả hai.

Bậc đại thiên tài có giai tranh thì đại thoát lớn, kêu người học keo sơn thì bậc tu trung chánh thủy, trong tâm huệ muốn đủ thì biết làm như chủ lớn dung tha. Đó là cây chìa khoá thần minh phát trong linh giác, cũng là sức đo lường bậc lực huệ phát thần minh.

Thượng dung chánh đẽ linh, hạ dung tình đẽ giải, nước làm mưa thần đổ xuống dưới hồ tịnh chứa đầy.

Có huệ mở cung mây,
Cái nhân tỏ bày ở trên đất,
Thân ta không sửa thật,
Oán khí cản lối Thần Tiên,

Như nước nóng bốc lên gương trên mù khói mây che tối, kẻ không thấy tâm gương ai tạo chướng cho lối ấy trong ta. Vì vậy mà thanh thuỷ đẽ hoà hay dung tha đẽ đại trị, đạo ở trong lòng người đừng làm tối trí trong lúc công phu.

Tim ta hữu tướng nên muôn sự thấu vào đẽ dự trữ, tâm ta vô tướng nên muôn sự siêu hoá đẽ linh trong. Nên tim sanh tình thì tâm ta biết hoá, tim sanh ta tướng thì tâm ta biết đăng vân, cái tình đẽ tim nhân, cái tâm học đẽ liễu ngộ, đẽ cái tình trong tim cứu độ mở tâm lớn đẽ siêu quang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cái chơn lý Niết Bàn là người tâm ta trong vô tướng, đẽ

giải thoát thai lòng không cảm thân làm loạn chướng lối đi vô. Hỷ không nộ thiên tâm kết thân tâm số sanh tử, an không hờn thiên số mở trí độ đại an nhiên.

Minh không giận thiên tâm đồng thanh linh giác, yêu không oán thiên tánh dung tha lớn đại thông, buồn không trách thiên cảm thông tức mạng lộ chánh kiến, giác không tranh thiên minh giác mở đạo di tâm, thương không thù thiên tâm sanh đồng biển yêu nhất cảm, biết không danh thiên trí kiêm định huệ phát đại hạnh.

Trong dung chánh lòng sanh đại từ ái. Trong dung chánh định tâm, định hải lộ minh châu. Trong dung chánh đức, đức bi sanh thiện tri thức. Trong dung chánh đạo, đạo lực thần thông thần mới khai sanh.

Tha cái xưa ta thiếu nhân, kiếp này ta đáp thiện quả. Tha cái kiếp xưa ta thiếu minh trí, kiếp này minh trí lại chính ta. Tha cái kiếp rồi ta tu thiếu trí, kiếp này theo Phật giữ trí lành để thanh y. Tha cái kiếp qua ta là người trong sanh tử chướng, hội kiếp này ngộ lớn thoát phàm

thai, con biết để trí thì trí tri tạo đường thiên sanh thành lộ, con hiểu để am tường giải ngộ để tự con nhất trí đấng thiên. Chỉ có ta giải ta siêu mới hiệp đại thể yêu nhất lý, tánh liễu ngộ thì con tận tường, tình liễu ngộ thì con sanh lại đại bi sanh.

Cái cứu cánh là ta biết thông chi tình để ta đạt lý, không đi vào tột cùng của hận ái sao biết núi lớn để qua khỏi bi ai, ta không tao ngộ chính ta ai vào trong tim ta tâm ta để hoá giải, đạo công bằng của Ông Trời trở lại nhờ Bồ Tát tu giữ gìn sao gọi cao minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Xét cho kỹ để con thần minh, mình tu tâm khai linh giác, mực thước lớn không vào sao con đo được chính nhân trong, nhân quả chưa tỏ thông khó công viên trong bảo đạo, còn am tường tâm rồi chơn giáo nội chính nó hiển ra. Như thật đạo bất sát, thật đức bất tranh.

Trời có đạo lớn Háo Sanh, người đạt đạo bất chiến, lòng nhân lớn thì như biển thì có chứa đại khối Háo Sanh, nước lớn được thì linh thanh thái bình phong thiên hạ, đại khối đồng thanh hoá thì đạo ấy hoá cảm đến muôn nhà, đạo lớn của Mẹ Cha không muốn con mình đi vào con đường đại ác, thì bậc đạt Đạo Trời họ biết bất chiến để chánh hoá lại lương tri.

Bậc đạt đạo có đại khối tư duy thì không đi sai bác ái của trí, bậc lành nhân cao quý không đi lệch đường bác đạo khí của bậc đại bi. Đạo không sát để bậc trên đại bi tâm khai cho tất cả linh huệ, trong cánh cửa không sát là cửa đại từ xả ái để đại tha.

Thù không tha không bao giờ được đạo lớn để tìm giải thoát, giận không thương không bao giờ mở được trí huệ lớn để về nhà. Kẻ đạt đạo lớn thấy ta và người trong thiên tâm một đại thể, người và ta vốn thật con một Trời đất lớn hoá sanh. Vì vậy tha cho người tức tha cho ta trong kiếp qua tội lỗi.

Ta là Phật đã thành, còn người là Phật xuống học để lai sanh, người chưa giác ngộ còn

u mê trong phàm nhân kiếp số, ta ngộ chỉ đường
bất chiến cho họ hồi sanh. Dung đạo lớn thì tha
nhân để nhân tỉnh ngộ, Trời sai con lập kinh lộ
cho bậc tỉnh ngộ để họ biết quy chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nương
kinh tâm để hồi tâm cho người quy chánh, học
thế tình để hồi tánh cho người quy y giác ngộ
chơn linh, qua thế đời để họ hồi ký ức rồi quy y
thanh tịnh học kinh. Xét cho cùng tột lý để lậu
tận tánh đến quang minh để người học Diệu Âm
Phật Pháp.

Đạo bất sát thì bậc tâm chơn kiểm nhất lý để
đạt, đã không sát thì bày lời thiện ác chi nữa để
làm chi. Thiên lý khai tâm để minh di thiện cho
người đạt đại trí, còn thiện di bất minh là người
chấp chưa tột giải ác tâm đang tu thiện chấp
thiện, như rừng tòng không biết lối ra, ác không
lòng thì thiện trong kia cũng nên giải. Cả hai
không cảm thần tâm để không chướng lớn cản
lối tư nghì.

Thiện không huệ là thiện giả, thiện không trí tuệ là thiện mê, thiện còn chê trách là thiện dối, thiện còn bảo thủ là thiện đố còn chứa ác. Nên trói mình trong thiện không biết trí tuệ thiện giác hoá Long.

Thiện không chứa điều ác để mở chánh niệm, thiện không chấp điều mê để mở chánh kiến, thiện không chấp hình tướng để mở tư duy, thiện không chấp hình sắc để mở thiên lý.

Bậc nhân chánh bớt ác thì thiện niệm mở bi tâm, có mở bi tâm thì siêu quang hiệp thể. Bậc nhân chánh bớt mê thiện thì chánh kiến mở tha tâm thông. Có được tha tâm thông mới hồi quang phản chiếu.

Bậc nhân chánh bớt chấp lễ Phật tượng gỗ cúi lạy mới mở tư duy tâm, ngộ Phật thật vô tướng ở tim ta mới không ngại chướng của đại hải bi sanh.

Bậc nhân chánh bớt chấp âm thanh sắc tướng phù phép tà tinh thì thiên định mới mở tâm tức Phật, Phật tức tâm để đường thiên lý nối đại thể Niết Bàn. Ta là ai tâm ta phải siêu tướng, Phật là ai tâm Phật phải siêu hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Ôm cái âm
thình cảm thần tâm trong vô tướng, chấp cái hữu
hình Phật tượng cảm thần trí trong cửa Phật vô
thình. Có siêu hình tướng tâm thì hồi quang
trong chánh thượng, có siêu âm thình sắc tướng
thì phục ký ức để trường sinh.

Phật có pháp danh để nhập thế,
Diệt danh khi xuất thế,
Tuỳ duyên để cứu khổ,
Diệt duyên để mình ngộ,
Hành độ để ban vui,
Diệt hành để liễu ngộ.

Nhập thế để vãng sanh,
Xuất thế để trường sanh,
An chánh để bàn kinh,
Niết Bàn để siêu hoá,
Chỉ nguyệt để tận độ,
Tây Thiên để xuất số để mình về.

Trong chỉ lộ đề kinh thông,
Ngoài hiếu kinh đề minh ngộ,
Thiện không chấp đề ngộ,
Bớt ác thoát phạm tâm.

Siêu hoá cái tâm nhân,
Liễu ngộ cái Phật tánh,
Giác trí bậc mê phạm,
Cứu cánh trí đại thông.

Làm đại cảnh vì lòng không nên không trói trong cảnh, cứu vạn tình tánh không mê nên siêu hoá được nhân sinh. Lập hữu chỉ vô cho bậc được đốn đại ngộ, lấy vật chỉ đạo cho bậc giác trí hoá giác tha.

Dạy người không vì mình giác, chỉ người đi tự độ. Dạy người không vì mình thông, chỉ người đức lớn của hoá công.

Bậc đại từ làm xong không có ta trong đề ta siêu trí, bậc đại thiện làm xong không có ta trong đề ta siêu độ, bậc đại ái làm xong không có ta trong đề ta siêu giác ngộ. Có làm được

không ta trong mọi giới đó mới đem ta vào cõi Niết Bàn để đón ngộ không.

Thức để hoá đạo không ta để ta vào trong Trời lớn, biết để đạo hoá không ta để chơn chánh định mở ra. Như người làm tròn bốn phận lại không nhận thưởng thí của đại công, chỉ như nước hoá thành mây nước ấy toàn năng đó vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người biết đạo siêu nhiên tự tâm ta linh cảm hoá, người thấu thị siêu nhiên không phiền não thế gian tục tử tranh điên.

Thế gian thời nay là cõi bạc tình và ác nghĩa, đứng trước mắt Thượng Đế nên tiêu diệt cho rồi, Ngài như hổ thẳm bùn hôi hết lời để biện giải. Thế thái luân thường của Tam Giáo như đồng rác vô tri, tuy có thân người học kinh vô vị, lương tri như chết cả, họ sanh thánh chiến và tranh theo thị giả, lòng đạo mục đến nát hết rồi.

Cả thế giới lo ăn chơi, chiến tranh không còn lòng nhân để đạo, con người đến chu kỳ không còn lời chơn giác minh thị để mình linh. Nếu Phật không viết kinh phục hồi thiên lý nhất tinh loài nhân Thượng Đế tận diệt, hiểu được đây có vui sướng gì, người chơn thiện thức đó để hồi minh.

Còn chữ đạo trung dung: Bậc trung quân phải hiển tâm đại ái quốc, bậc trung với Trời phải hiển tâm đặc pháp, bậc trung với Tổ Phật phải hiển tâm học trường sanh. Hễ đại trung tâm hiển chánh tinh thần, hễ đại nghĩa tâm hiển lòng chi dân chánh tín, hễ đại ái tâm hiển lòng đại vị tha nhơn trị, hễ đại tình thâm hiển yêu cho tổ quốc hiệp quần.

Trời là Cha bậc chung đại trung phù chính, quốc là Mẹ chung bậc đại trung phù trợ, Phật là Thầy chung bậc đại trung biết phù đạo. Nên minh trung để linh chánh giáo, tín trung để thông chánh đức, tin trung để an chánh pháp, thành trung để yên chánh đạo của nước nhà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đại Thần trung hiển chánh tinh tấn lòng, Thánh đại trung hiển chánh hiến văn kiến đạo, Tiên đại trung hiển chánh linh ngữ thiên ngôn, Phật đại trung hiển chánh tinh thần vì nước.

Trong có trung ngoài không lệch nghĩa vụ của dân, tâm có trung ngoài không có sai tâm ngôn với Vua, lòng có trung ngoài hành độ không biện bạch, trí có trung ngoài không sửa kinh văn hiến pháp của nước, Thần có trung ngoài không thuyết giảng sai kinh văn của Phật, đạo có trung ngoài không thuyết minh tà giáo làm loạn lòng nhân, đức có trung ngoài không theo mãi quốc cầu vinh bán mình, bán nước, dân có trung ngoài làm tròn bổn phận để đạt đạo chi dân, nước có trung ngoài ban thái bình lớn chi dân an đạo.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tâm lệch trung đạo lớn đó không đắc, trí lệch trung tu Phật không thành, huệ lệch trung Như Lai không điếm đạo, người lệch trung không đắc đạo nhân thần, đạo lệch trung không thành nhân

đắc hiệu, quý thần lệch trung không vào Bảng Phong Thần Hội đễ Phong Tiên.

Hàng chơn tu lệch trung không liệt vào Phong Tiên Thánh, Quân Thần lệch trung không liệt vào thiên chức của thượng nhân, Thần Tiên lệch trung không đạt đạo Thượng Giới, vợ chồng lệch trung không đắc đạo tam công thủ đức, bầy hữu lệch trung không đắc nhân thần tướng của quốc gia, tu đạo lệnh trung không thành chánh quả Phật, Vua tôi lệch trung không đắc Tiên Đơn và chánh quả Thượng Thiên, Thầy trò lệch trung không phát trí tuệ học đạo đễ đạt đạo, quân thần lệch trung không phát được lục tâm thông.

Con người lệch trung không đắc được đạo giải thoát, quân sư lệnh trung không đắc Thiên Đạo Tôn Sư, quân tử lệch trung không đắc Kim Tiên đạo đại sĩ, học sĩ lệch trung không đắc Bàn Cổ Thiên Sư, nhân tài nhân lệch trung không đắc thiên tâm và Thiên Tiên Thần Tướng, Đạo sĩ lệch trung không đắc Bồ Tát Giới thiên căn, Tiên Gia lệch trung không đắc chơn đạo kỳ ba của Thượng Đế.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên trung là chánh đạo của Thượng Đế, trung là chánh đức của Phật Tổ quang chiếu, trung là chánh nhân của quốc gia chỉ đạo, trung là chánh nghĩa của Chư Phật tu hành, trung là chánh định của Chư Tiên Thần Tướng, trung là chánh giác của Chư Thánh Thần Thơ, trung là chánh tín của Chư Thần chi tướng, trung là chánh linh của nhân loại tu học thái bình.

Bậc luyện đạo toàn chung thì phát trí tuệ, bậc luyện pháp toàn chung thì phát huyền cơ, bậc luyện tâm toàn chung thì phát huệ mạng, bậc luyện thần hoá khí toàn chung thì đắc pháp, bậc luyện đức nhân toàn chung thì phát chí nhân, bậc thiền định toàn chung thì phát chơn giáo, bậc phát huệ toàn chung thì phát đạo tâm, bậc quân tử toàn chung thì phát thiên lý, bậc Nhân Tiên toàn chung thì phát giác ngộ đặc đạo kỳ ba.

Trung là quân chủ để thần minh, trung là chánh kinh để thần huệ, trung là chánh đạo để thần quang, trung là chánh định để thần thông, trung là chánh lực Trời để đạo ta thành.

Tiên không tận trung đọa thành Thần, Thần không tận trung đọa thành quý, quý không đủ tận trung đọa thành hạ nhân, hạ nhân không đủ tận trung đọa thành súc sanh, súc sanh không tận trung đọa thành thảo mộc, thảo mộc không tận sanh hoá đọa thành phân bón trùng dế.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo có luật để đồng thưởng phạm phạt, đạo có đức linh đồng tiến vạn hoá, đạo có chức năng đồng thụ thì vạn năng, đạo có Huyền Tấn đồng sanh vạn hoá. Đạo có Chi Môn đồng giác vạn ngộ, đạo có Sinh Môn đồng khai vạn giáo, đạo có Tử Môn đồng diệt vạn biến, đạo có Khai Môn đồng thọ vạn trụ, đạo có Huyền Năng đồng thanh vạn ứng, đạo có Kinh Môn đồng học vạn hanh, đạo có Bế Môn đồng ẩn vạn tàng.

Cho nên người hành đạo phải biết chu kỳ khí hoá Thượng Thiên để linh ứng tâm mình cùng đạo. Ấy mới gọi “tùy thời biến dịch, tùy ngộ để an nhi”.

Học để biết khí hoá thiên nhiên để ứng giải hay trụ hoá, sinh khắc của ứng nghiệm thiên cơ cho kết được thai ngẫu, hiệp nhất lý cùng Trời, đạt nhất khí cùng đạo, hoà nhất tánh cùng Phật, biết nhất huyền đồng hoá, am tường thời khí để an yên.

Thông suốt ý Trời để lãnh hội, hiểu được tri kiến để định tâm, thâm phóng thần quang để minh sáng, biết Chi Môn để mở trí tuệ đi vào, vui với thai lòng để dưỡng đức, an với thời cuộc để huyền ân, vui với bốn phận để làm tròn, nhân với bản thân để hành độ, sanh hoá với thời khí để biết hoá thân.

Minh với Tôn Sư để giáo độ thị chúng, thành với quốc gia để tận trung bảo quốc, hiền với chánh sự để trợ nghĩa vụ cho dân. Được vậy mới gọi biết cách vật trí tri, thiện di minh để đại ngộ.

Trong soi tỏ các lý biết thời khí để làm mùa, ngoài thành nhân phải chi nhân hiệp quần để đại trị, quốc gia có an vi thì bậc trung lập đức để trí, lòng người có minh đạo bậc thượng trí mở minh đường.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Khai kinh thông cho vạn tu chánh mở thai lòng, dạy đường nghĩa cử cho người linh thông nguồn pháp chánh, an bậc loạn tâm để định chỗ thần giao, định người rối trí cho linh thông định giác của họ.

Như con tao ngộ hiền nhân để làm cho họ sáng đức phù trung, giao nghĩa vụ cho bậc nhân làm tròn nghĩa cử, giáo bậc hiền tài con dạy đạo đức của chí nhân, vào Vua biết an khanh hầu phò chi quân để lòng bảo quốc, tỉnh hàng tướng lập đại công thương, chiêu khanh sĩ kiến chánh nhân minh trị, bình tâm linh để dựng một đại chu kỳ. Có được đạo tâm lớn như vậy thì đạo con mới thành chánh quả.

Người có trung xét ngôn ngôn trước sau phát thành lời, lòng có trung xét việc trước sau phát pháp lệnh, Thần có trung xét ứng giải trước sau ban pháp chính, Tiên có trung xét pháp lực, nhân quả trước sau mới dùng và ban pháp lực.

Bậc quân chánh xét tư duy trước sau ban chánh huấn, xét công tâm trước sau ban chánh hành, xét tri kiến của người trước sau ban chánh ngôn, xét pháp độ của người trước sau ban công đạo.

Trung ở trên chính thuận ở giữa công đường, chính ở trên chính nhân ở giữa công lý, thành tín ở trên chính đức ở giữa công tâm.

Không lệch trí can Vua để chánh đức của nước nhà, không lệch lòng phò trợ để chánh an Vương Đạo, không lệch y nghiêm, y đức của Vua để chánh định sơn hà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đó là đạo đại trung bảo quốc tề gia, Phò trung phải minh chi trung để định quốc, hành chi trung để an

dân, nhân chi trung để minh giải, lòng chi trung để định bốn phương. Đạo đại trung để dung hoá, trung bảo quốc kẻ sĩ quý biết an dân, trung bảo quân hiền tướng biết kế sách, trung bảo đạo hiền thần biết giáo độ, trung bảo an trung dũng biết an biên.

Nước được trung dụng nhân trong dũng chí, dân được trung bậc đại trị biết làm tròn, nhà được trung bậc nhân dân chính thuận. Đó là đạo công chính của bậc bảo quốc an nhân.

Nghe để tri còn suy nghiệm trong trung bình giải, thấy để suy đoán trong trung dung biết tiến cử, biết để bổ nhiệm người trong trung dũng để an dân. Đó là bậc biết hành đạo theo mục thước chí trung cho quốc độ.

Đạo đặc thiên nhân chứng nhân trung tự ngộ, đức đặc nhân thiên chứng nhân trung tự giác, nhân đặc nhân trung chứng bậc nhân chánh làm tròn đạo ái quốc vì dân hiến lòng nhân.

Phù trung đặc kinh tâm thì lòng phải thanh tịnh, hoà trung đặc Thánh tâm thì chí thượng phương sanh, lòng minh trung đặc đại ngộ thì tri

giác phải có linh cảm, tánh thành trung đắc kim nhân thì phải biết thượng chánh của triều ca.

Thật trung tâm phát chơn đạo vô hình, thành trung tâm phát chơn Phật vô tướng, minh trung tâm phát chơn pháp vô trần, hạnh trung tâm phát chơn nhân vô tranh tài khí.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trung là đạo lớn của Trời đất ban sự trí linh, trung là đức lớn của quốc gia sanh hàng trí bảo, trung là nhân lớn của Tam Giới đạo học để được chí nhân.

Cho nên Phật đạt đại toàn chung thì Phật thành chánh quả, Tiên đạt đại toàn chung thành Kim Tiên Như Lai, Thánh đạt đại toàn chung thành chơn Quân Ngũ Giáo, Thần đạt đại toàn chung thì thành Thiên Tướng Thần Quân.

Người đạt đại trung thì Nhân Tiên đạt đạo, chơn nhưn đạt đại trung thành Thiên Tôn Giáo Chủ để dạy người trung ái với Trời. Trung là chánh khí của tiên thiên, trung là chánh linh của

Chư Phật, trung là chánh tín của Tiên Thần, trung là Kim Thân y đức của Tam Giáo.

Nước có trung quân đạo ái quốc ban ra, quốc có trung thần đạo an dân chính thuận, nhà có trung hiếu đạo hiếu nghĩa làm tròn. Làm được như vậy mới phơi bày lòng tận trung giữa quốc gia và Trời đất để dâng lên Tổ Phụ của nước thì đạo mới minh chứng chánh đẳng chánh giác cho mình, và chánh tinh thần trung dũng của mình tức dâng lên để đạt đạo.

Công tâm giữa lòng của Đức Phật, dâng tâm thì công tâm giữa nhật nguyệt, công lý giữa Vũ Trụ Vạn Năng, công bằng bác ái giữa đời sống chúng sanh bình đẳng. Đó là người biết trung dung hoà ái giữa lương tri cho lương năng phục hồi tiềm thức trở về giác ngộ.

Trong thanh tu để chánh tinh thần, ngoài kiến tánh để sáng đồng Trời đất. Trong trung bình giải để tâm lý thường giao, ngoài đồng học để thiên di đồng cảm. Có được đời sống như vậy thì ở đâu đạo cũng là người đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc tu phải biết mình đang giác ngộ hay hốt ngộ, tỉnh ngộ hay thức ngộ, biết ngộ hay bất ngộ, sanh ngộ hay chứng ngộ để giải tiến tâm linh mình trong minh độ Như Lai.

Bậc giác ngộ khi sanh ra lớn lên đều có lòng đi cầu đạo, và tâm cho được Minh Sư đắc đạo khai thị mới an tâm để không uổng kiếp làm người.

Còn bậc hốt ngộ là trong nghịch cảnh làm mình chợt thấy hốt ngộ, không thể để thế gian chôn mình trong thế thái nhân tình.

Còn bậc tỉnh ngộ sanh trong gia tộc giàu sang phú, ăn chơi lêu lộng thế sự công danh binh quyền đầy đủ nhưng bỗng lòng tỉnh ngộ. Đây là nhân quả của luân hồi, tuy là thuận duyên, thuận nghiệp không phải là đường giải thoát. Từ đó họ lại truy tầm chân lý và Minh Sư để hướng đạo để trở về.

Còn bậc thức ngộ là theo một phương trình di tâm căng thẳng tinh thần và một đấng thần linh nào đó, mãi tôn sùng và si mê đường đi của

mình, của họ là đúng tâm học thượng thừa. Sau khi nghe được thấy kinh và biết được pháp tín, đến nghịch cảnh phản ảnh lại linh tâm bỗng tỉnh thức đường đi của mình, không phải là lối giải thoát thật sự mới thức ngộ thay đổi lối tâm nguyên. Nhờ sự thay đổi lối tâm nguyên mà thành chánh quả.

Còn bậc biết ngộ là đi đúng đường hoàng đạo lại, không chịu giải bỏ phiền não của Hư Vô, làm nghiêng lệch trọng tâm, không chịu theo dõi kinh điển tạng tâm cho chính xác, nghe biết được Minh Sư thuyết pháp lại biết kỳ phùng hiệp đạo, không có nghi vấn và giải thoát nghi vấn. Đó là bậc biết ngộ để mình vào.

Bất ngộ là người cống cao ngã mạng “I Am” hạng nhất, tu lâu không liễu phàm tánh, tịnh lâu trong không mở trí độ, học kinh nhiều chỉ thuộc lòng không hiểu huyền cơ trong kinh chỉ liễu số, rồi chủ quan chấp chỉ có đạo ta là đúng đó. Sự chấp đúng của ta không học nữa đó là sự bất ngộ chơn lý của tâm sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc sanh ngộ là nghe tới đâu hiểu tới đó mà trở lại mục thước đời sống và nội tâm, cải cách tư duy mới mẻ văn minh cho hợp chu kỳ của đạo sanh đạo trưởng. Người đó có đại căn duyên để đắc đạo.

Bậc chứng ngộ là Minh Sư đón đến đâu liễu ngộ đến đó, dạy đâu am tường đến đó mục thước không sai, sai quấy tự biết hối cải sửa đổi. Người có tiềm năng và đạo lực này, tức Phật điềm đạo cho họ để làm bậc thiện tri thức hướng đạo hàng quân tử ở tương lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.